naš čas

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA

Letnik XV | Številka 41 (503) | Velenje, 19. oktobra 1979 | Cena 4 din | YU ISSN 0350-5561

Težave z lesno surovino

Preskrba z lesno surovino v Gornji Savinjski dolini šepa že vrsto let – Nezadovoljivi rezultati sprejetih ukrepov in nerazumevanje obrtnikov – Razvojna usmeritev so izdelki visoke kakovosti

Člani izvršnega sveta skupščine občine Mozirje so na zadnji seji obravnavali in sprejeli predlog finančne konstrukcije za izgradnjo mlekarske industrije celjske regije, dogovorili so se o kriterijih za izvajanje politike cen, ki so v pristojnosti občine in sprejeli odlok o občinskih blagovnih rezervah, največ pozornosti pa so namenili oceni izvajanja dogovorjenih sklepov o preskrbi z lesno surovino. Izvršni svet je o tej pereči problematiki razpravljal že večkrat, aprila letos pa je sprejel vrsto ukrepov in zadolžitev, ki naj bi pripomogle k boljši preskrbi z lesom in k odpravi nepravilnosti na tem področju. Pred nekaj tedni je izvršni svet od vseh dejavnikov terjal oceno uresničevanja sprejetih sklepov. Čeprav je rok že zdavnaj potekel, pa ustrezne ocene še vedno ni poslalo združenje obrtnikov.

Ustrezne ukrepe so sprejeli in se dosledno lotili izvajanja zlasti v nazarskem Gozdnem gospodarstvu. V Zgornjesavinjski kmetijski zadrugi poudarjajo, da imajo kooperantske odnose z 12 obrtniki lesne stroke, vendar ti v zelo pičli meri sodelujejo z lesno predelovalnimi organizacijami združenega dela. Večinoma so namreč vezani na trgovske organizacije izven občine. Svoje načrte so v zvezi s to problematiko pripravili v gornjegrajski Smreki in v tozdu Ostrešja na Ljubnem, vendar rezultati še niso jasni. Z največjimi težavami pa se ukvarja nazarska lesna industrija. Tudi v prihodnji zimi se bodo namreč otepali s pomanjkanjem lesne surovine, saj so zaloge že sedaj dokaj skromne. Ena izmed rešitev bi bila tudi okrepljeno sodelovanje z obrtniki, vendar so težnje na tem področju več ali manj le enostranske. V GLIN poudarjajo, da so doslej pripravili z obrtniki dva sestanka in podpisali dve kooperacijski pogodbi, ki jih pa obrtniki ne spoštujejo. V septembru so sklicali sestanek z vsemi obrtniki lesne stroke, udeležila sta se ga le dva. Združenju obrtnikov so ponudili izdelavo 15.000 sobnih vrat, vendar ni odziva.

Težav in nerazumevanja torej ne manjka, učinkovitost razreševanja teh težav pa je še vnaprej vprašljiva. Ustrezne ukrepe je sprejel tudi oddelek za gospodarstvo in finance pri skupščini občine. Pripravil je odlok o urejanju vprašanj s področja obrti, v katerem so podrobno opredeljene proizvodne in storitvene obrti, popoldanska obrtna dejavnost in prednostne obrti.

Oddelek prav tako poudarja, da ni več možno uvajanje novih popoldanskih obrti za izdelovanje opažev in podobnih izdelkov. Prav tako je pripravil predlog delitve lesne surovine in opredelil vrsto nalog. Med njimi so najpomembnejše ustrezno sortiranje žaganega lesa, delitev proizvodnih programov, ki naj omogoči količinsko večjo in kakovostno višjo predelavo, širitve kooperacijske dejavnosti ter uveljavljanje dohodkovne soodvisnosti.

S temi in drugimi ukrepi bi morali v Gornji Savinjski dolini v kar največji meri izkoristiti obstoječe zmogljivosti, preprečiti širjenje žagarske proizvodnje, zagotoviti enotno gozdno-gospodarsko območje in tako s skupnimi močmi uresničiti cilje enotne razvojne usmeritve, sem pa vsekakor sodijo visokokakovostni izdelki.

J. P.

VREME

Do konca tedna se bo zadrževalo precej sončno in razmeroma toplo vreme.

V torek, sredo in četrtek so se zbrali mladinci velenjske občine, ki bodo morali na odsluženje vojaškega roka, ter opravili nabor. Mladi fantje so imeli nabor v prostorih doma SZO v Velenju. Tu jih je nagovoril predsednik občinske konference ZSMS Velenje Janko Lukner, gimnazijci pa so pripravili krajši kulturni program.

Koncert v počastitev jubileja

Ob 60-letnici delovanja Svobode Šoštanj je bil v soboto v domu kulture koncert delavske godbe Zarja

Z uvodnim večerom pesmi in plesov v izvedbi Šaleškega okteta Svobode Šoštanj in folklorne skupine iz Velenja so se v petek, 12. oktobra pričele različne kulturne prireditve, ki se bodo zvrstile do konca leta v počastitev 60-letnice obstoja Delavsko prosvetnega društva Svoboda Šoštanj. Zavedno delavstvo, predvsem iz tovarne usnja Šoštanj, je že takoj po razsulu Avstroogrske leta 1919 ustanovilo društvo Svoboda, ki je združevalo v svojih vrstah pevce, tamburaše in telovadce. Že kmalu po ustanovitvi je društvo razvilo tudi svoj prapor z izpisanim geslom „Naša moč je v zavednosti", ki je sedaj razstavljen v muzeju v velenjskem gradu. Ima pa za seboj nenavadno in burno zgodovino, ki bi jo kazalo posebej opisati. Prav zaradi te zgodovine, ko ga je bilo treba skrivati in celo zakopati, je stari prapor iz prvih dni Svobode v zelo slabem stanju. Zato je Svoboda Šoštanj ob svoji 50-letnici nabavilo in razvilo nov društveni prapor.

K temu izredno razgibanemu kulturnemu delovanju Svobode so se leta 1925 pridružili še ljubitelji glasbe iz vrst delavcev tovarne usnja, ki so ustanovili godbo na pihala in ji dali dokaj poetično ime „Zarja", katero se je obdržalo vse do današnjih dni. Že 1. maja 1926. leta je godba imela svoj prvi nastop v Šoštanju in od takrat dalje je vzbujala narodno zavest ter kulturno poslanstvo pri šoštanjskih občanih, nastopala pa je tudi v drugih krajih Slovenije in celo v zamejstvu. Na raznih tekmovanjih je prejemala tudi številna priznanja in dosegala celo prva mesta tudi v republiškem merilu.

V soboto, 13. oktobra pa se nam je delavska godba Zarja ponovno predstavila s samostojnim koncertom, ki je požel obilo priznanja. Uvodoma je na kratko predstavil zgodovino godbe četetni predsednik Svobode Šoštanj Tine Rep. Ker glasba ne pozna meja, je dostopna vsem, ki jo želijo vzljubiti, z njo čutiti in uživati v svetu melodij, katere so skozi stoletja ustvarjali priznani pa tudi manj poznani komponisti. Godbeniki Zarje, ki so vsi po vrsti amaterji, pa so nam pod taktirko Silva Tamšeta s solidno interpretacijo predstavili zahtevne koncertne kompozicije. V celotnem programu ta bili le dve lažji ali bolje rečeno popularni skladbi, ki sta zares prijetno in blagodejno vplivali na poslušalce. In ko sem po koncertu povprašal dirigenta prof. Tamšeta, zakaj se je lotil tako zahtevnih kompozicij, je dejal, da je njegova želja, da bi godba Zarja obdržala raven kvalitete, ki jo je dosegala na raznih tekmovanjih in si s takim programom zasluženo priborila marsikatero priznanje celo na republiških tekmovanjih. Še zlasti je občinstvu ugajala Radičeva kompozicija Mladi Dalmatinec in Štrucljeva koračnica z naslovom bajeslovnega triglavskega bitja Zlatorog. Vrhunec koncertnega večera pa je bila vsekakor izvedba Kola iz opere Ero z onega sveta, evropsko znanega avtorja Jakova Gotovca. Vsekakor pa velja zapisati, da je tudi sicer vsaka skladba posebej bila deležna spontanega aplavza tako, da je bilo navdušenemu občinstvu na koncu koncerta še treba nekaj dodati.

In če ob koncu pomislimo, da so naši vrli godbeniki amaterji iz vrst težaških delavcev tovarne usnja, elektrarne, Lesne Soštanj in drugih kolektivov v Šaleški dolini, ki so za vaje in priprave za ta koncert žrtvovali dolge ure in večere, potem jim je treba skupaj s kapelnikom izreči tudi javno pohvalo in priznanje, saj so nam nudili zares enkratni užitek, ki nam bo še dolgo ostal v prijetnem spominu.

V. K.

Jutri svečana akademija

V Šoštanju se bodo danes in jutri nadaljevale slovesnosti ob 60-letnici Svobode

V počastitev 60-letnega jubileja delavsko prosvetnega društva „Svoboda" Šoštanj bo v petek, 19. oktobra ob 19. uri v domu kulture v Šoštanju Večer narodnih, umetnih in partizanskih pesmi. Tokrat se bo Šoštanjčanom in okoličanom predstavil mešani pevski zbor Svobode Šoštanj, ki ga vodi Danica Supovec.

V soboto, 20. oktobra bo prav tako v domu kulture v Šoštanju ob 18. uri svečana akademija, na kateri bo imel slavnostni govor v čast 60-letnega jubileja dolgoletni predsednik Svobode Šoštanj Maks Podlesnik.

Ob tej priliki bosta v Šoštanju nastopila kot gosta mešana pevska zbora prosvetnega društva „Slovan" iz Padrič pri Trstu in „Danica" iz Podjune iz zamejske Koroške. Vsekakor bo to izredno zanimivo ne le pevsko, ampak tudi prijateljsko srečanje, saj Svoboda Šoštanj goji že dolga leta tesne prijateljske stike z zamejskimi Slovenci iz Padrič in Gropade pri Trstu, kjer so pred leti tamkajšnji domačini odkrili tudi doprsni kip šoštanjskega rojaka in partizanskega pesnika Karla Destovnika–Kajuha in po njem poimenovali slovensko osnovno šolo v svojem kraju.

V Šoštanju skorajda ni večje prireditve, da ne bi igrali njihovi godbeniki

Čvrsti temelji varnosti

Nekatere polletne ugotovitve s področja varnostne problematike kažejo ugodne rezultate, marsikje pa so pomanjkljivosti še velike

Polletna ocena varnostnih razmer na področju Uprave javne varnosti Celje kaže, da so te razmere dokaj dobre in stabilne, ponuja pa se tudi ugotovitev, da vsebina družbene samozaščite vse bolj postaja del vsakdanjega življenja delovnih ljudi in občanov. Kljub spodbudnim statističnim kazalcem pa nas te analize ne bi smele zadovoljiti do te mere, da varnostnih ukrepov ne bi še bolj zaostrovali. Marsikje se namreč še kažejo tovrstni problemi, ki jim bomo kos le z učinkovitimi preventivnimi posegi in samozaščitnim obnašanjem. Tako na primer zaskrbljuje stanje na cestah, o čemer smo v našem tedniku nedavno že poročali, kot tudi številne pomanjkljivosti pri varovanju družbene imovine. S tega področja so

(Nadaljevanje na 2. strani)

TEDEN POŽARNE VARNOSTI

Prihodnji teden, od ponedeljka, 22. oktobra do sobote, 27. oktobra, bo potekal v znamenju požarne varnosti. Teden namenjen varstvu pred požari, bo tokrat organiziran pod geslom „Požarna varnost je pomemben del družbene samozaščite." V prihodnjih dneh bodo zato v vseh gasilskih društvih Šaleške doline pripravili številna predavanja na to temo, o požarni varnosti pa bodo seznanili tudi šolsko mladino. Teden požarne varnosti bodo obeležili še z nekaterimi praktičnimi vajami, ki naj bi prikazale pripravljenost naših gasilskih enot.

O POGLABLJANJU DRUŽBENE VLOGE SZDL

Člani izvršnega odbora občinske konference SZDL Velenje so na ponedeljkovi seji razpravljali o uresničevanju pobude tovariša Tita pri poglabljanju družbene vloge SZDL v političnem sistemu socialističnega samoupravljanja. O tem jih je na seji podrobno seznanil predsednik občinske konference SZDL Velenje Tone Šeliga. V nadaljevanju seje so se člani izvršnega odbora seznanili še s poročilom o dejavnosti republiške konference SZDL Slovenije, njenih organov in oblik dela v preteklem štiriletnem obdobju, ob koncu pa spregovorili še o načrtovanju v krajevnih skupnostih naše občine. Pri tem so znova poudarili nujnost čimbolj usklajenega poteka te akcije.

Podelili priznanja in pokale

V ponedeljek je bila seja občinske konference ZSMS Velenje, ki se je je udeležil tudi predstavnik republiške konference.

Osrednja točka dnevnega reda je bila obravnava predloga ocene o uresničevanju delegatskega sistema in odnosov v družbi in znotraj ZSMS. Mladi so kritično spregovorili o dosedanjih uspehih in težavah na področju uveljavljanja delegatskega sistema. Opozorili so, da se mnenje mladih v delegacijah še vedno premalo upošteva, da je bilo premalo storjenega za izobraževanje, in da kadrovska politika ni takšna kot bi morala biti. Mladi so opozorili tudi na napake, ki so poznane in o katerih so večkrat razpravljali, pa vendarle ni bilo bistvenih sprememb. Z nekaterimi manjšimi dopolnitvami je bil tako predlog ocene sprejet. Delegati pa so v nadaljevanju seje potrdili tudi program dela občinske konference za obdobje od letošnjega oktobra do prihodnjega maja. Ob koncu seje občinske konference so podelili priznanja in pokale. Priznanje najuspešnejši osnovni mladinski organizaciji v delovni organizaciji je prejela osnovna organizacija TGO Gorenje – tozd Vzdrževanje. Podelili so tudi pokale za dosežena prva mesta v prvi in drugi nogometni ligi. Prvo mesto v drugi ligi je zasedla osnovna organizacija ZSMS Šentilj, v prvi ligi pa osnovna organizacija ZSMS Pesje. Nazadnje pa so podelili še Kajuhove pokale. Te so prejele osnovna organizacija krajevne skupnosti Pesje, in osnovne organizacije osnovne šole Biba Roeck, RSC Dom učencev in Termoelektrarne Šoštanj. Posebno priznanje za množičnost pa je prejela osnovna organizacija ZSMS Velenje – Desni breg.

Na konferenci so podelili tudi priznanja najuspešnejšim osnovnim organizacijam ter Kajuhove pokale

Previsok krvni davek

Na območju UJV Celje je v osmih mesecih letos umrlo v prometnih nesrečah 69 oseb – Črna cestna kronika kliče po skrajni previdnosti vseh udeležencev v prometu

Z varnostnimi razmerami na cestah celjske regije ne moremo biti zadovoljni. To je najkrajša ugotovitev, ki jo je moč oblikovati na osnovi polletnih podatkov o prometu na naših cestah, ki so jih posredovali delavci Uprave javne varnosti Celje na nedavni tiskovni konferenci. Na območju UJV Celje se je v prvem polletju letos zgodilo 448 prometnih nesreč s hujšimi posledicami ali 3,5 odstotkov več kot v enakem obdobju lani. V 406 nesrečah je bilo 562 oseb telesno poškodovanih (sedem več kot lani), 42 oseb pa je v 40 nesrečah izgubilo življenje. Skupno materialno škodo je moč oceniti na okoli 6.830.000 dinarjev. Podatki za osem mesecev letošnjega leta kažejo podobno stanje na naših cestah. V tem času se je zgodilo 617 prometnih nesreč, kar sicer predstavlja 16 manj kot lani, mnogo bolj zaskrbljujoče pa so posledice. Na cestah je namreč izgubilo življenje 69 udeležencev v prometu ali osem več kot v tem obdobju lani. Med vzroki nesreč še vedno prednjačijo nepravilno prehitevanje, neprimerna hitrost in vožnja pod vplivom alkohola, med povzročitelji pa vozniki osebnih avtomobilov, vozniki tovornih vozil, traktorjev, koles z motorjem in na petem mestu pešci. Kar 94 odstotkov povzročiteljev predstavljajo domači vozniki, kar kaže na veliko nedisciplino, ne pa na nepoznavanje prometnih razmer. Med dnevi sta najbolj črna nedelja in četrtek, sicer pa je največ nesreč med 13. in 17 uro. Statistika tudi kaže, da omejitve za parne in neparne registrske številke prav tako ne vplivajo na zmanjševanje števila prometnih nesreč. Tako stanje gotovo kliče po največji možni pazljivosti vseh udeležencev v prometu, delavce prometne milice pa sili v še strožje ukrepanje. V prvem polletju letos so izdali 9950 opozoril, sodnikom za prekrške pa 5896 predlogov. Prav tako so izrekli 13.100 mandatnih kazni ali 2940 več kot lani, izdali pa so tudi 1130 plačilnih nalogov. Zaradi tehničnih pomanjkljivosti je bilo odvzetih 728 prometnih dovoljenj, vozniško dovoljenje pa je moralo oddati 916 voznikov. Če povemo še to, da je vseh teh ukrepov bilo letos 10 odstotkov več kot lani, in da so v prvih šestih mesecih zaradi vožnje pod vplivom alkohola vložili sodnikom za prekrške 1045 predlogov, potem moramo po primernem ravnanju na cestah pozvati kar najglasneje. Posebej v tem času, ko se prilagajamo spremenjenim cestnim razmeram, ki jih povzročajo megla, odpadajoče listje, spolzko in mokro cestišče in kmalu še poledica. Nenazadnje pa je tudi čas trgatve, ko na cestah še posebej radi izzivamo nesrečo.

Ob vsem tem velja omeniti, da na cestah celjske regije ni bilo večjih prometnih zastojev, tudi v času turistične sezone ko je promet bil mnogo gostejši. Zaslugo za tako ugotovitev je nedvomno treba pripisati pravočasni označitvi cestišč, predvsem pa velikim naporom delavcev Uprave javne varnosti, ki so skrbeli za nemoteno odvijanje prometa. Da bi ublažili zaskrbljujoče podatke o prometnih nesrečah, so v tem letu že opravili vrsto preventivnih akcij, ki jih bodo v prihodnje še pomnožili. Vse to pa seveda ne bo dovolj, če tudi udeleženci v prometu ne bomo neprevidne objestnosti za volanom zamenjali s samozaščitno odgovornostjo do drugih in sebe ter tako omilili prehud cestni davek.

Do velenjskega avto-moto društva je možen dostop z avtomobili le po enosmerni cesti. Vendar nekateri vozniki (kot lastnik stoenke na posnetku) kot kaže ne poznajo znakov za enosmerno vožnjo. Tokrat sta se vozili le za las izognili trčenju.

Čvrsti temelji varnosti

(Nadaljevanje s 1. strani)

delavci Uprave javne varnosti zabeležili največ primerov ponarejanja in uničenja uradnih listin ter poneverb. Ena izmed mnogih preventivnih akcij, ki jih organizira Uprava javne varnosti, je pokazala, da varovanju družbene lastnine marsikje posvečamo premalo pozornosti, za kar so ponekod krivi predvsem odbori za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, ki svojega dela še niso ustrezno organizirali. Pri pregledih so največkrat ugotavljali nepazljivost čuvajev, nezavarovanost blaga ter dokumentov in podobno. Te ocene veljajo predvsem za področje gradbeništva, saj nekatera gradbišča naravnost izzivajo dolgoprstneže.

Napori organov za notranje zadeve so privedli tudi do tega, da so v prvih devetih mesecih letos obravnavali 2408 primerov s področja kriminalitete, kar pomeni 244 manj kot v tem obdobju lani. Pri tem velja omeniti porast števila tatvin iz motornih vozil, kar nedvomno kaže na premajhno pazljivost posameznikov pri varovanju zasebnega premoženja. Razveseljiv je podatek, da so raziskani vsi primeri kaznivih dejanj zoper človeško življenje, ki jih je prav tako manj kot v prejšnjih letih. Žal pa ta ugotovitev ne velja za področje delovnih nesreč, saj so obravnavali 59 primerov, kar je več kot leto prej. Od sedmih primerov kaznivih dejanj onesnaževanja okolja so jih šest uspeli razvozlati, v enem primeru pa odgovornosti niso mogli ugotoviti. Podatki o gospodarskem kriminalu (200 primerov) kažejo podobno sliko kot lani.

Ugodne ugotovitve se kažejo tudi na področju javnega reda in miru, saj je bilo obravnavanih 431 tovrstnih primerov manj kot lani. V 1354 primerih je sodelovalo 1234 kršiteljev, zabeležili pa so le en primer hude kršitve javnega reda in miru.

J. KRAJNC

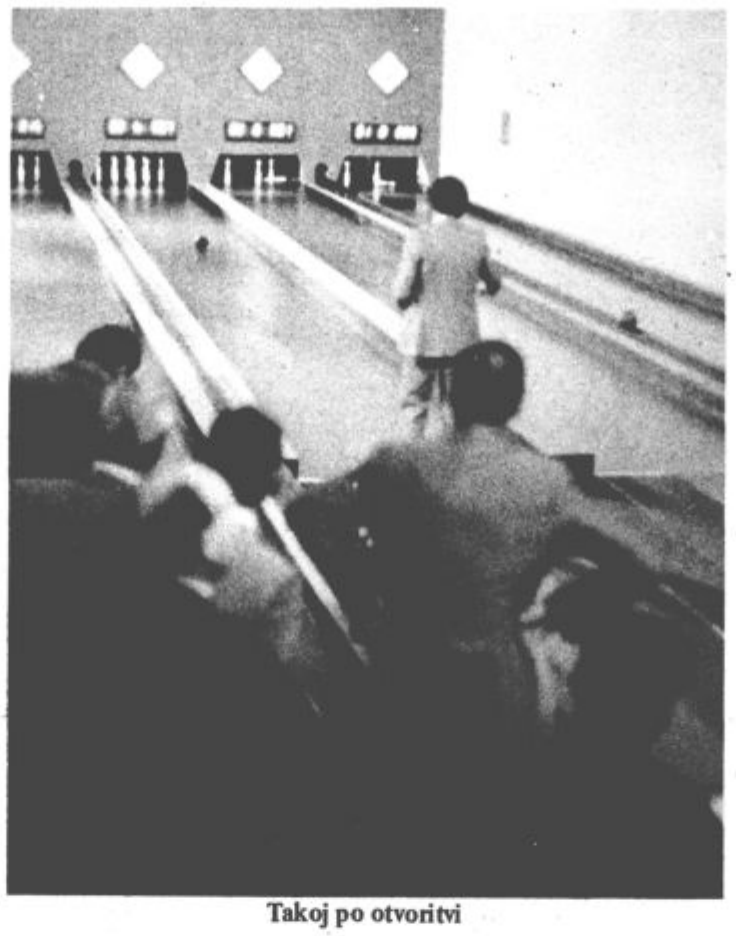

Takoj po otvoritvi

Dobili novo kegljišče

Pri šoštanjskih termoelektrarnah so preteklo soboto slovesno izročili namenu novo kegljišče

Kolektiv šoštanjskih termoelektrarn sodi med tiste organizacije združenega dela v naši občini, za katere lahko rečemo, da vedno kažejo razumevanje za razvoj svojega kraja, kajti zavedajo se, da nimajo svojih potreb le kot delavci na delovnem mestu, ampak tudi kot krajani v krajevni skupnosti. Zato ni slučaj, da se vselej vključujejo v prizadevanja za nadaljnji razvoj krajevne skupnosti Šoštanj pa naj bo to izgradnja bazena ali drugega športnega objekta, gasilskega doma, komunalnih naprav ipd. Zadnji sad takšnega tesnega sodelovanja med termoelektrarnami in krajevno skupnostjo Šoštanj je tudi novo avtomatsko štiristezno kegljišče, pri termoelektrarnah, ki so ga izročili namenu preteklo soboto med slovesnostjo, katero so z nastopom obogatili tudi godbeniki šoštanjske Zarje.

O pomenu te pridobitve sta spregovorila Janez Černivec, predsednik delavskega sveta Termoelektrarn Šoštanj in Franc Pečovnik, predsednik krajevne konference SZDL Šoštanj. Prvi kegelj je podrla Jožica Kodrun, predsednica osnovne organizacije sindikata delovne skupnosti družbena prehrana ter tako simbolično izročila namenu novi objekt.

Novo kegljišče bo odslej prostor, kjer bodo imeli delavci in drugi občani eno izmed pomembnih oblik svojega razvedrila po delu, gotovo pa bo tudi prispevalo k še večji priljubljenosti in razvoju kegljaškega športa v Šaleški dolini.

S. V.

Dimnikarska služba premalo znana

Redek je dimnikar, ki bi kljub beneficirani delovni dobi dočakal starostno pokojnino – V obračunski enoti dimnikarskega podjetja Ravne na Koroškem v Velenju so na besedo „vajenec" skorajda že pozabili

Dimnikarsko podjetje Ravne na Koroškem ima svojo obračunsko enoto tudi v Velenju. Ta majhna delovna enota šteje samo pet ljudi in kljub temu opravlja delo splošnega družbenega pomena. Služba je urejena tudi zakonsko, saj zakon točno določa, kako se čisti in kdaj. Obračunska enota Velenje opravlja dimnikarske usluge na območju občin Velenje in Mozirje. Med njihove dejavnosti pa sodijo čiščenje kurilnih, dimnovodnih in prezračevalnih naprav. V novih stavbah pa pregledujejo dimnikarske naprave in merijo njihov izkoristek. Zato menijo, da bi se moral vsak, ki na novo gradi hišo, obrniti nanje, saj bi lahko s pravilno gradnjo naprav prihranil marsikateri dinar. Tako pa je intervencija dimnikarjev v veliko primerih že prepozna. Pozabiti pa ne smemo tudi na to, da čistijo industrijske dimnike in njihove kurilne naprave. Dimnikarska služba veliko prihrani družbi s svojo dejavnostjo, ki pa ni tako vidna (varuje pred požari, daje nasvete pri graditvi kurilnih in dimovodnih naprav). Če je dimnikarska služba pravilno organizirana in če se upoštevajo stranke, se lahko prihrani kar za 50 % pri energiji (25 % se lahko pripravi na boljšem zgorevanju in pravilni izgradnji potrebnih naprav, 25 % pa pri prihranku na dobri toplotni izolaciji stavbe in še boljši zaščiti okolja).

Vendar pa se srečujejo na obračunski enoti s kadrovskimi težavami. Kadra za območje občin Velenje in Mozirje primanjkuje. Vzrok za to pa je zlasti v tem, ker je poklic dimnikarja zelo težak. Izpostavljeni so fizičnim (vremenske neprilike, velike temperaturne spremembe) in psihičnim pritiskom ne morejo vsem strankam ugodit. Pa tudi redek je dimnikar, ki bi dočakal starostno pokojnino, kljub benificiranemu stažu (1 leto se šteje kot 14 mesecev). Vendar menijo da to ni edina rešitev, ki bi premostila njihove kadrovske težave. Prav gotovo se bo morala v njihova prizadevanja za boljšo kadrovsko politiko vključiti tudi skupnost. Na občinski enoti Velenje so pozabili že besedo vajenec. Kadra še za poletje nimajo dovolj, kaj šele pozimi, saj bi tokrat potrebovali najmanj 14 ljudi. Kljub temu da se trudijo, da bi zadostili vsem potrebam, ki jih imajo. V teh svojih prizadevanjih pa še niso popolnoma uspeli.

Za letošnjo jesen in zimo so se vseskozi vestno pripravljali, saj bodo morali od oktobra dalje dimnikarji opravljati svoje delo cel dan, včasih tudi ponoči, da bi zadostili potrebam. Pa tudi marsikatera nedelja bo za dimnikarje delovna, saj bo potrebno zadovoljiti potrebe industrije.

TATJANA KELENC

Letna skupščina Šaleškega študentskega kluba

Študentje kritično pregledali in ocenili svoje delo v pr teklem šolskem letu. Predsednik kluba znova Matj Geratič. Kje so bili predstavniki delovnih organizacij?

Prejšnji petek so se na svoji redni letni skupščini zbrali člani šaleškega študentskega kluba. Pregledali so delo v preteklem šolskem letu in ga tudi kritično ocenili. Med drugim so razpravljali o še vedno samo obljubljenem mladinskem klubu in sprejeli sklep, da je potrebno doseči, da se njegova gradnja vnese v srednjeročni načrt razvoja občine Velenje od 1980 – 1984. Še vedno si želijo svojo oddajo radiju Velenje, saj so bili mnenja, študentske težave niso samo njih in da je z njimi potrebno sezna širšo javnost.

Ob tej priložnosti so tudi rešili stari odbor in izvolili n vodstvo kluba. Predsedniško m so za naslednji mandat spet za dosedanjemu predsedniku kl Matjažu Geratiču. Dolgoletn predsedniku kluba Stojanu Po pa so za požrtvovalno delo v dentskih vrstah in v klubu, izr plaketo častnega člana.

Naj omenim še to, da so gradivo za skupščino izdali čet številko internega glasila RIT Racionalno izbrane teme, ki pa pred izidom nekaterim (priz tim?) močno buril duhove. koncu samo še žalostna ugotovi da so se kljub vabilu na skupš pojavili predstavniki samo ene lovne organizacije – TGO Gor So študij in študentje res sami namen in se našega gospodarstv gospodarstvenikov ne tičejo?

D.

od petka do petka

Potujoči vrtci znova zaživeli

Na šoštanjskem področju so že pričeli z delom, v Velen pa bodo v ponedeljek 22. oktobra

V letošnjem mednarodnem letu otroka posvečamo otrokom še posebno skrb. Prizadevamo si, da bi slehernemu otroku omogočili enake pogoje za njegov nemoten razvoj. Najboljše pogoje za razvoj imajo predšolski otroci prav gotovo v vzgojno varstvenih ustanovah, kjer jih varujejo in izobražujejo vzgojiteljice, ki so za to strokovno usposobljene. Žal pa vsi otroci nimajo takšne sreče, da bi lahko obiskovali vzgojno varstvene ustanove, saj še vedno nimamo dovolj kapacitet. Prav zaradi tega pa skušajo to vrzel, ki nastaja med otroci, ki so varovanci vrtcev in tistimi, ki ostajajo doma v privatnem varstvu, nadoknaditi z osemdeset urnim programom izobraževanja za predšolske otroke. Ta dejavnost je v velenjskem in šoštanjskem vrtcu izredno dobro zaživela in beležijo na tem področju lepe uspehe.

Ker so v oddaljenih krajevnih skupnostih izvajali osemdeset urni program za otroke od do šestih let že nekaj let, večina predšolskih otrok ta gram že obiskovala, bodo v krajevnih skupnostih s pot čimi vrtci zopet pričeli mladi. Velenjski vzgojno stveni zavod bo imel v je skem času štirideset urni gram za otroke rojene 1973. Potujoči vrtec pa bo ponedeljek in sredo od 15. 18. ure in sicer v enotah N hojca, Tinkara, Ciciban in V ljak. Otroke ni potrebno vp vati, temveč jih vabijo, da dejo že v ponedeljek 22. o bra ob 15. uri v navedene te, kjer jih bodo čakale vz teljice.

Vzgojno varstveni z Šoštanj pa je s potujočimi v pričel že v pričetku okto Imajo dva oddelka v Šoštanj enega v Šmartnem ob P Lokovici in Gaberkah, kje pričeli z delom ta teden, k za to dobili primeren pro

M.

Otrokom zagotoviti kar najboljši razvoj

Za razvoj urbanizacije

Zavod za urbanizem Velenje naj bi predvsem skrbel za urbanistični razvoj doline ter usklajeval tovrstne želje in potrebe – Potrebno sodelovanje vseh dejavnikov planiranja

Ko je na pot hitre rasti stopalo novo Velenje, se je skupaj z mladim mestom razvijala vsa občina in številne dejavnosti v njej. Vedno hitrejše poseljevanje Šaleške doline je tako kmalu rodilo potrebe po planiranju rasti, zaradi česar je bil pred približno dvajsetimi leti ustanovljen Projektivni biro. Ta je skrbel za projektiranje in izgradnjo mesta Velenje, tako na področju nizkih kot visokih gradenj, spoprijemal pa se je tudi z začetki urbanizacije. Urbanizacija je postajala vse pomembnejši člen občinske razvojne politike, zato je ob velikem razcvetu vzbilila nuja po samostojni skupini strokovnjakov s tega področja, ki bi urejala urbanizacijo doline. V ta čas sodijo tudi temelji ustanavljanja Zavoda za urbanizem, kot ga poznamo danes. Direktor zavoda Adi Miklavc se začetkov poslovanja takole spominja:

„Z ustanavljanjem Zavoda za urbanizem smo pričeli leta 1972. Zavod je začel s šestimi zaposlenimi v prostorih skupščine občine Velenje, ki ga je tudi ustanovila. Začeli smo z urbanističnim planiranjem in najprej poskrbeli za prve topografske posnetke občine Velenje, ki so za prostorsko planiranje seveda neobgibno potrebni. Dve leti po ustanovitvi se je naša dejavnost razširila še z inženiringom, s projektiranjem nizkih gradenj in službo za urejanje stavbnih zemljišč. Pestrejša dejavnost je zahtevala tudi večje število zaposlenih, zato smo se preselili v primernejše prostore in tem kmalu dodali še nov prizidek. Takšno je v zavodu tačas 46 zaposlenih in prostorske zmogljivosti so vsaj za sedaj zadostne. Pri nas gostujejo tudi samoupravna komunalna interesna skupnost in strokovne službe stavbne zemljiške skupnosti, ki pa naj bi kmalu dobili svoje prostore." Delo Zavoda za urbanizem je organizirano v štirih oddelkih. Oddelek za urbanizem skrbi za prostorsko in urbanistično planiranje, za izdelavo lokacijske dokumentacijije, za urbanistična svetovanja občanom pri gradnji objektov, pripravlja strokovne oglede mesta in razlage o gradnji Velenja, posreduje občinski skupščini in ostalim naročnikom raznovrstne načrte in se v zadnjem času vse bolj posveča tudi izdelovanju študij s področja zaščite okolja. V oddelku za nizke gradnje opremljajo zazidalne načrte in programe, ki jih izdela oddelek za urbanizem s komunalnimi infrastrukturnimi načrti. Inženiring službe skušajo investitorju opraviti celoten postopek od pridobivanja vseh potrebnih dokumentov do nadziranja gradnje objektov in izročanja le-teh investitorjem. Poleg tega pa je posebna organizacijska enota tudi splošni oziroma komercialni sektor.

„Pri svojem delu smo se v zadnjem času srečevali z različnimi težavami, ki predvsem izhajajo iz nerazumevanja statuta Zavoda za urbanizem. Po letu 1974 naj bi zavod prevzel odgovornost za izgradnjo celotnega mesta oziroma naj bi skrbel za usklajevanje vseh različnih interesov s tega področja.

To nam velikokrat ni uspevalo prav zaradi nedorečenosti naše sedanje in perspektivne vloge. Zaradi tega tudi sami nismo mogli planirati našega razvoja celoviteje kljub ugodnim kazalcem gospodarjenja, ki smo jih ugotavljali tudi v letošnjem prvem polletju," pripoveduje Adi Miklavc.

Adi Miklavc, direktor Zavoda za urbanizem

„Lahko bi rekel, da smo trenutno še vedno v procesu, ko se stvari na tem področju še urejujejo in upamo, da bo stanje kmalu bolj urejeno v prid celotne občinske skupnosti. Z vsemi dejavniki, ki vplivajo na proces urbanizacije in splošnega razvoja želimo kar najtesneje sodelovati. Z nekaterimi je naše sodelovanje zelo dobro urejeno, kot na primer z Rudarsko elektroenergetskim kombinatom, raziskovalno skupnostjo in še jnekaterimi. Trudimo pa se, da bi tudi sodelovanje z vsemi ostalimi čimprej doseglo ustrezno raven. Odvisni smo od razvoja in organizacije občine ter drugih samoupravnih skupnosti, zato smo seveda pripravljeni delati za potrebe naše doline in vse, ki naše usluge potrebujejo in želijo. Tudi naš nadaljnji razvoj bo slonel na delu, ki ga pogojujejo potrebe v dolini. Dejavnost naj bi ostala nespremenjena, vendar z razčiščenimi odnosi in s tesnim sodelovanjem vseh, ki nujno sodelujejo pri planiranju. Povezovanje sorodnih organizacij bi nedvomno pripomoglo k stabiliziranju razmer in čvrstejšemu nastopu doma in tudi na tujem. Načrtujemo namreč, da bi zavod poleg skrbi za urbanistični razvoj doline in usklajevanje jtovrstnih potreb ter želja, razvijal svojo dejavnost še kot posebno gospodarsko zvrst tudi za pojavljanje na zunanjem trgu," pravi direktor Zavoda za urbanizem Adi Miklavc.

Dejavnosti, ki jo delavci Zavoda za urbanizem razvijajo v domači občini, že nekaj let opravljajo tudi za potrebe občine Slovenske Konjice, kjer imajo svoj dislocirani oddelek. Sicer pa v Zavodu za urbanizem ocenjujejo, da so v zadnjem času naredili znatno kvaliteten premik tudi na področju razvijanja in utrjevanja učinkovitih samoupravnih in političnih procesov znotraj delovne organizacije. Aktivnost družbeno političnih organizacij in drugih samoupravnih organov se kaže na različnih področjih, zlasti pa so zadovoljni z dosežki nedavne akcije Nič nas ne sme presenetiti, v kateri so zabeležili stoodstotno udeležbo zaposlenih in odgovorno izvrševanje vseh nalog.

J. KRAJNC

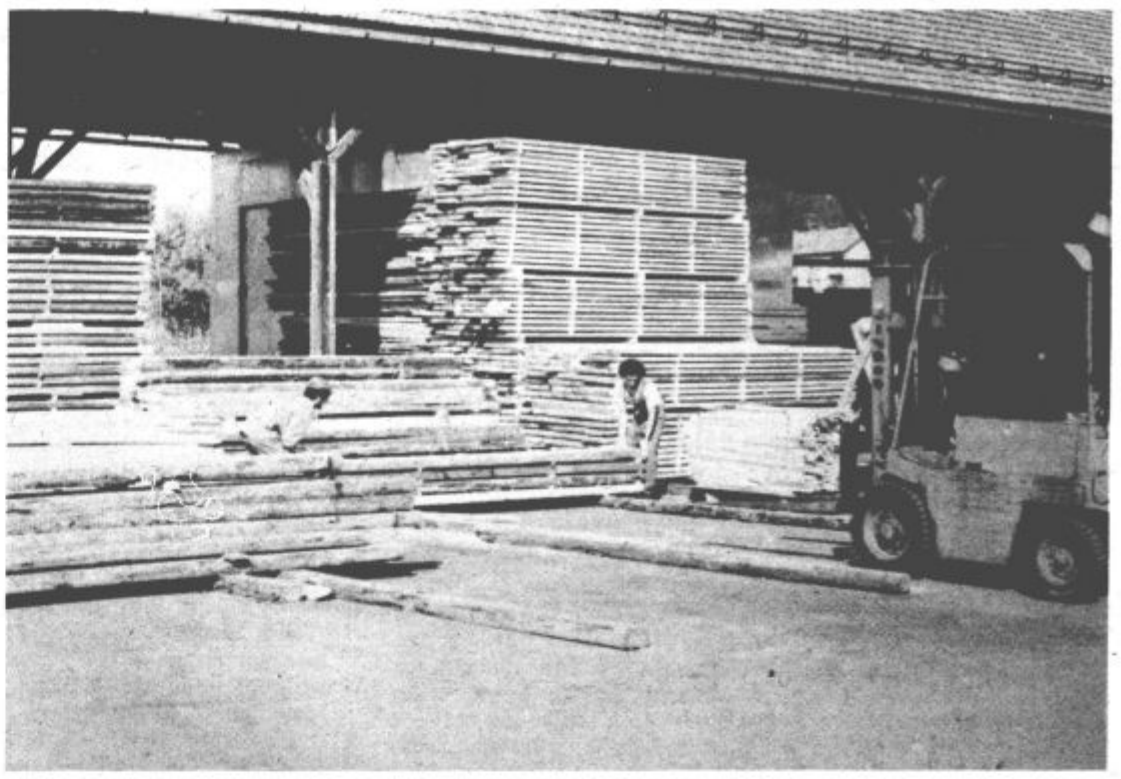

Novi sodobni prostori

Novi proizvodni prostori šoštanjske Lesne

Delavci šoštanjske Lesne slavili pomembno delovno zmago – Dolgoletna želja, da dobijo sodobne delovne prostore, se je uresničila

Leto 1977 je zaključila šoštanjska Lesna z izgubo nekaj nad dva milijona dinarjev. Lansko leto so pristopili k sanacijskemu programu, ki pa je zajemal tudi rekonstrukcijo proizvodnih prostorov, saj so bili ti resnično v izredno slabem stanju. Predvideli so rekonstrukcijo žage ter obrata mizarstva. Celotna rekonstrukcija naj bi bila zaključena do konca prihodnjega leta. Vendar so porabili precej časa za primerno lokacijo. Odločili so se za rekonstrukcijo obstoječe Vegradove žage v Metlečah. S pripravo dokumentacije so pričeli lansko leto, k delu pa so pristopili v začetku tega leta. Precej sporen je bil tudi sanacijski program, ki je predvideval, da bodo potrebovali za investicijo v prvi fazi sedem milijonov dinarjev. Temeljna organizacija je razpolagala s približno štirimi milijoni, ostala sredstva pa so zagotovili z udarniškim delom, investicijo pa so zaključili tudi na račun lastnih stroškov. Delavci šoštanjske Lesne so v preteklih letih veliko sredstev namenili za izboljšanje delovnih pogojev, vendar se je doslej vedno dogodilo, da jim je bila investicija, ko je bila zaključena, odtujena. Zaradi tega so na rekonstrukcijo gledali najprej zelo skeptično, ko pa so spoznali, da bodo končno res prišli do novih, boljših, sodobnih delovnih pogojev, so se dela resno lotili. Pripravljeni so bili delati tudi udarniško. Tako so opravili za ureditev okolice novega objekta okoli 500 udarniških ur, prihranili pa so še okoli 300 tisoč dinarjev, ker so tudi objekt gradili udarniško.

Objekt so predali namenu prve dni oktobra. Ob novem objektu so se na udarniški akciji zbrali vsi zaposleni. To je za te delavce izredno velika pridobitev. Dobili so sodobne delovne prostore, v katerih bodo lažje sledili hitremu razvoju lesne industrije.

In kaj vse je zajemala prva faza rekonstrukcije proizvodnih prostorov? O tem smo se pogovarjali z direktorjem temeljne organizacije Lesna Šoštanj Francem Ratom. Takole je dejal: „Prva faza rekonstrukcije, v kateri je proizvodnja že stekla, obsega primarno obdelavo lesa, deponijo hlodovine in rezanega lesa, žagalnico, sušilnico ter delavnice za učence z vsemi pomožnimi objekti (jedilnica, sanitarije, obratne pisarne, itd.) Prav te delavnice so za nas izrednega pomena. Doslej smo namreč posvečali premalo pozornosti vzgoji in izobraževanju kadra. Za to tudi nismo imeli primernega delovnega okolja. V novih delavnicah bomo izobraževali svoje kadre, ki se bodo šolali v šoli za lesne poklice v Škofji Loki. V delavnicah imamo prostora za 20 učencev, letos pa jih imamo le deset, ker smo z razpisom delovnih mest nekoliko zakasnili."

Glavni namen rekonstrukcije proizvodnih prostorov je, da bi se povečala proizvodnja z racionalnejšo tehnologijo ter da bi delavci pridobili tudi pomožne delovne prostore (sanitarije, jedilnice, garderobe, itd.)

Velika pridobitev je tudi sušilnica, ki je bila doslej zelo ozko grlo. Ima kapaciteto 3800 kubičnih metrov lesa. Stara pa je bila več kot trikrat manjša. Velikega pomena je tudi nova prirezovalnica in krojilnica lesa.

Prva faza rekonstrukcije proizvodnih prostorov je nedvomno izrednega pomena za vse zaposlene v šoštanjski Lesni, vendar pa jih čaka velika naloga tudi v prihodnje. Takoj je potrebno pristopiti k drugi fazi. Sanacijski program predvideva, da bi bili objekti v sestavu z žago v Metlečah. S tem se bo uresničila tudi dolgoletna želja delavcev, da bodo imeli vse objekte na isti lokaciji. Doslej so bili ti namreč razmetani po celem Šoštanju. Upajo, da bodo pripravili vso potrebno dokumentacijo do konca letošnjega leta in pristopili k gradnji prihodnje leto.

Posodobitev proizvodnih prostorov šoštanjske Lesne je izrednega pomena. Na manj kot pet tisoč kvadratnih metrov sodobnih delovnih prostorov je prav gotovo največja motivacija za delavce, da bodo delali še boljše.

MIRA TAMŠE

iz naših delovnih kolektivov

Tržnica Košaki dobro založena

Velik problem, ki ga bo treba čimprej rešiti predstavlja ribarnica – Bife, samopostrežba, mesnica in zunanji del tržnice kar najbolje založeni – S prodajo ozimnice zadovoljni

Krepko smo zakorakali v jesen. Vsako leto ob tem času si belimo glave, kje bomo kupili jabolka, zelje, krompir, čebulo. Velenjčani nimajo teh težav, saj imajo sredi Velenja dobro založeno tržnico. Na njej je vedno veliko ljudi, še več pa ponujenega blaga. Toda naš namen ni pisati o pomenu, ki ga ima tržnica, ampak želimo pokazati drugo plat medalje, ki ni toliko vidna – predstaviti tržnico Košaki.

Tržnica Košaki posluje v Velenju že pet let. Kot nam je povedal vodja poslovne enote Pavle Popič, je tržnica zelo dobro obiskana in vedno dobro založena. Posebno sedaj, v jesenskem času. Toda tržnica s svojimi štirimi poslovnimi prodajalnami (ribarnica, bife, samopostrežna trgovina in zunanja odprta tržnica) ne skrbi samo za gospodinjstva, ampak tudi za družbeno prehrano delovnih organizacij in ustanov, ki nimajo lastne prehrane. Z njimi imajo sklenjene pogodbe za tople malice. Tržnica Košaki je poslovna enota Kmetijskega kombinata Ptuj. Vodja poslovne enote v Velenju Pavle Popič nam je povedal, da vseskozi pozitivno poslujejo. Kot vsepovsod, se tudi tu srečujejo z mnogimi težavami, ki pa jih vsaj do sedaj uspešno premagujejo.

Velik problem, ki ga bo treba čimprej rešiti, je ribarnica, ki ne posluje najbolje. „Velenjčani se ne zavedajo, da so tudi ribe meso. Že od nekdaj so redka hrana na naših jedilnikih. Pa tudi družbena prehrana nimajo posluha za to, da bi kdaj pa kdaj ponudile svojim delavcem za malico ribe. V tem času mesne krize ni prodaja rib narastla niti za odstotek", je dodal Pavle Popič.

Mesnica tržnice Košaki se lahko pohvali z dobro zalogo in prodajo mesa ter mesnih izdelkov. Tudi v času mesne krize je njihova prodajalna dobro založena. Toda pomanjkanje je splošno, zato pomeni njihova zaloga le majhen delež za potrebe vseh potrošnikov. Pomagajo si z lastnim odkupom živine od Kmetijskega kombinata Ptuj, nekaj pa Košaki Maribor. Vendar so zaloge kljub vsemu za vse Velenjčane premajhne.

Tako dobro kot z mesnico poslujejo tudi z bifejem, ki nudi delavcem organizacij združenega dela vedno toplo in dnevno svežo malico. Pri njih se hrani veliko delavcev in občanov Velenja.

„S samopostrežbo smo lahko zadovoljni", je povzel besedo Pavle Popič. „Preskrba je zadovoljiva. Kot vsepovsod tudi nas pestijo težave, kot so pomanjkanje nekaterih živil, trenutno kave in pa velike kadrovske težave. Razpisi, iskanje kvalificiranih trgovk in tudi natakaric prek skupnosti za zaposlovanje naleti na gluha ušesa. Ljudje ne cenijo teh poklicev, kot bi jih morali. Nenehno pa se pritožujejo nad slabo postrežbo. Trudimo se, da bi bila preskrba in postrežba za vse občane kar najboljša, vendar nam to v veliki meri ne uspe."

K poslovni enoti Kmetijskega kombinata Ptuj sodi tudi zunanji del tržnice, na kateri je vedno veliko ljudi in na stojnicah za vse Velenjčane dovolj raznovrstnega blaga. „Za zunanji del tržnice lahko rečem, da je dobro založena. Na njej imamo tudi tri registrirane obrtnike, ki tržnico dokaj dobro zalagajo. Imamo pa tudi okrog petnajst rednih ali občasnih domačih proizvajalcev – vrtičkarjev, ki Velenjčane dnevno zalagajo s svežo zelenjavo. V tem času, nekako od 20. septembra pa do 20. oktobra ali najdlje do konca tega meseca pa skrbimo, da je tržnica kar najbolje založena z ozimnico. Z njeno prodajo smo letos zadovoljni, opažamo pa manjšo prodajo krompirja. Nasplošno z zunanjim delom tržnice nimamo večjih težav. Le s cenami proizvajalcev se včasih ne strinjamo popolnoma. Zato smo z inšpekcijo velenjske občine sklenili, da bomo cene še bolj nadzorovali in morebitne nepravilnosti strogo kaznovali, tudi z odvzemom obrtniškega dovoljenja", je končal najin pogovor vodja poslovne enote tržnice Košaki Pavle Popič.

T. K.

Težko je imeti dobro založeno trgovino

Obiskali smo velenjsko Elektrotehno, kjer smo se pogovarjali s poslovodjo Tonetom Delakordo

V Elektrotehni se marsikdo pogostesto ustavlja. Posebno še tisti, ki gradede stanovanjske hiše in potrebujejo o elektroinštalacijski in vodovodni material (razen cevi), akustiko in belo tehniko.

„Ko smo postavili poslovalnico v Velenju, smo imeli izredno dobro lokacijo," je pripovedoval naš sogovornik, poslovodja te trgovine

Poslovodja Tone Delakorda

Tone Delakorda. „Ko pa je prišlo v Velenju do spremembe centra mesta in je bil tu promet ukinjen, smo v izredno težkem položaju. Le malo potrošnikov se je ustavljalo pri nas. Precej smo odmaknjeni, do nas pa je z avtomobilom težko priti, saj je parkirišče ob tržnici kar pretesno, pogosto pa vozniki parkirajo svoje avtomobile tudi tako, da nam čisto zapro dostop. Včasih nam zaparkirajo cesto tako, da ne moremo iztovoriti materiala, ki nam ga pripeljejo iz centralnega skladišča v Ljubljani. No, v začetku je bilo veliko težav, vendar so se naše stranke pričele vračati, tako da danes že lahko rečemo, da poslujemo dokaj uspešno in ni bojazni, da bi morali poslovalnico v Velenju zapreti."

Velenjska Elektrotehna je sestavni del tozda ELPROM Ljubljana, ta pa delovne organizacije Elektrotehna. V velenjski poslovalnici je zaposlenih 10 delavcev, imajo pa približno štiristo metrov prodajnih površin. Poslovodja Tone Delakorda je dejal, da se tudi pri njih, kot v večini trgovskih delovnih organizacij, srečujejo s kadrovskimi težavami. Dejal je, da je danes zelo težko dobiti dobrega trgovca. Želeli so zaposliti tudi kakšnega poklicnega električarja na oddelku elektroinštalacij, vendar niso imeli sreče. Poslovodja je dejal: „Takšni profili največkrat nimajo trgovske žilice."

Precejšnjo skrb posvečajo v tej poslovalnici tudi izobraževanju. Vsakomur, ki se želi izobraževati, poskušajo to tudi omogočiti, čeprav je to zelo težko, saj je vsako uro potrebno nadomeščati. V okviru delovne organizacije ter delovnih organizacij, katerih blago prodajajo, pogosto organizirajo razne seminarje za trgovce. Zaposleni v velenjski Elektrotehni se jih, če jim le čas dopušča, udeležujejo.

Pa še eno težavo je potrebno omeniti. Z njo se srečujejo vse podobne trgovine pri nas. Takole je pripovedoval poslovodja Tone: „Včasih mi je kar nerodno, ko stranke sprašujejo za kakšnim osnovnim artiklom, pa ga na našem tržišču ni moč dobiti. Tako je bilo na primer z žarnicami. Potrošniki pogosto ne razumejo, da blaga resnično ni na tržišču in ga trgovci pri najboljši volji ne moremo priskrbeti. Enako težko je z blagom, ki ga uvažamo."

Težav, s katerimi se srečujejo in jih dokaj uspešno premagujejo v velenjski Elektrotehni, torej ne manjka. Kljub vsemu pa se lahko pohvalijo z dobrimi poslovnimi rezultati.

MIRA TAMŠE

Včasih stranke težko razumejo, da nimajo niti osnovnih artiklov

60 let DPD Svoboda Šoštanj

Bilo je pozno v jeseni leta 1919, ko je v Vošnakovi tovarni, v delavnicah obrtnikov, v zasebnih trgovinah in zakajenih gostilnah tekla beseda o razpadu Avstro-ogrske, zmagi zaveznikov, zedinjenju Srbov, Hrvatov in Slovencev, o bojih za severno mejo, koroškem plebiscitu, o boljševikih in o oktobrski revoluciji v Rusiji. Kajpada je bila beseda v teh rečeh toliko bolj živa, saj je bilo posledice in tegobe komaj minule prve svetovne vojne čutiti v vseh porah življenja.

Kljub slabim zaslužkom, pomanjkanju hrane, oblačil, kuriva, stanovanj in drugih potrebščin za življenje, je bilo v ljudeh čutiti optimizem, ki ga po dolgotrajni vojni prinaša mir. Vsak je razmišljal o delu, o bodočnosti sebe in svoje družine, o spremembah v družbi. In kakor je v vseh časih, je bila tudi razgibanost leta 1919 povod za težnje po organizirani ljudski kulturi, skozi katero bo delovni človek javno izražal svojo socialno, narodnostno, razredno in politično razpoloženje.

Pod vplivom delavstva, zlasti rudarjev iz zasavskih revirjev, Trbovelj, Hrastnika, Zagorja, so v Šoštanju dozorevali pogoji za ustanovitev delavske ljudskoprosvetne organizacije. Pobudo za njeno ustanovitev so vzeli v svoje roke: brata Anton in Luka KORADEJ, Anton ARZENŠEK, Franc LESKOŠEK, Rudi JESENŠEK, Rudi RAVLJAN, Karel VRHOVNIK, Franc SLEMENŠEK, Valentin KOŽELJ in Rudi FERDER.

To so tovariši, pod katerih vodstvom je bil leta 1919 sklican ustanovni občni zbor društva, ki so mu po priporočilih trboveljskih rudarjev dali naslov DELAVSKO PROSVETNO DRUŠTVO SVOBODA. Tako je bilo rojeno društvo, ki je vseskozi pestrilo življenje, bogatilo duha, bodrilo k svobodomislnosti, plemenitilo srca in človečilo človeka.

Dejavnost se je začela s pevci, telovadci, tamburaši, knjižnico, pozneje pa sta nastala še ljudski oder in godba na pihala. Moralno in materialno so ustanovitev in delovanje društva podprli obrtniki in lesni trgovci. V prvih letih so znani zlasti Šmigovc, Kumer in Rožič. Na eni izmed fotografij najaktivnejših članov društva iz prvih let najdemo kar 5 bratov Bolha, Vasletovovo Micko, ki jo poznejša generacija pozna pod imenom Kajuhova mama, Toneta Ulriha, itd. Tone–Kristl Ulrih, poznejši revolucionar in prvoborec NOV je društvu dajal predvsem idejno usmeritev, zato se je društvo čedalje bolj nagibalo pod okrilje „rdeče zastave".

Tri leta po ustanovitvi, to je leta 1922, društvo razvije svoj društveni prapor. Fotografije iz Glavnega trga o tem dogodku, ki so se ohranile do današnjega dne, pričajo, da je bila to veličastna manifestacija, ki je spravila na noge vse mesto, njeno okolico in privabila k solidarnosti številne delegacije drugih krajev. Najbolj vidna je bila seveda delegacija Trbovelj, saj je z njo prišla godba na pihala, ki je ljudstvo še posebej navdušila, saj v Šoštanju takrat godbe še ni bilo. Svoboda Šoštanj je izraze solidarnosti še isto leto (1922) vmila Trboveljski Svobodi, ki je organizirala množičen nastop vseh dotlej ustanovljenih Svobod.

Leta 1923 je tak nastop priredila Svoboda v Ravnah na Koroškem (takrat Guštanj). Šoštanjska Svoboda je bila zastopana z nekaj čez 60 člani. Rezervirali so 2 vagona in se do Slovenj Gradca peljali z vlakom, odtod pa nadaljevali pot peš v Ravne, dočim je bil povratek možen z Ravenske železniške postaje.

Vladajočemu režimu, ki je v to vpletel policijo pač seveda ni ostalo prikrito, da so zleti in nastopi Svobod premnožični in prepogosti, zlasti pa da je njihov program pod vplivom naprednih idej, zlasti oktobrske revolucije. Zato je bilo več kot preveč, ko je Šoštanjska delegacija na železniški postaji v Ravnah in potem med vožnjo od Raven proti Dravogradu prepevala „Volga, Volga . . ." in „Bratje le k soncu svobodi". Na železniški postaji v Dravogradu so jih pričakali žandarji, jih ustavili, legitimirali in zaslišev ali. Racija bi bila prehuda, če bi zadržali vse, zato so se spravili le na 7 politično najbolj nezanesljivih moških in jih zaprli, ostale pa pustili z večurno zamudo nadaljevati vožnjo proti Šoštanju. V Dravogradu so čez noč ostali zaprti Ivan TEKAVC, Štefan PRIMOŽIČ, Franc SVETEK, Ivan SABO, Rudi BOLHA, Anton KORADEJ in Franc ŠARNER. Naslednji dan – bil je ponedeljek – so jih žandarji odvedli nazaj v Ravne. Ko je ravenski srezki načelnik uvidel, da ne bo zdržal ogorčenega protesta, in da bi se iz tega utegnil izcimiti še hujši politični izgred, je ukazal žandarjem naj pripornike iz Šoštanja izpustijo. V Šoštanju so medtem svobodaši že pripravljali javen množičen političen pritisk na oblast, naj posreduje izpust tovarišev, ki so ostali v Dravogradu oziroma v Ravnah. Vest, da so že izpuščeni in da so na poti domov, je spravila vse mesto na noge. Zaprti in sedaj svobodni tovariši so bili v Šoštanju sprejeti z novo spontano množično manifestacijo, ki se dolgo ni polegla. Društvo Svoboda pa je s tem pridobilo nove spodbude in simpatije med ljudstvom.

Ko je bila leta 1925 ustanovljena godba na pihala, je postajal program društva vse obsežnejši in bogatejši. Vrstile so se prireditve, nastopi in manifestacije. Svoj vrhunec so dosegle leta 1935 na izletu Svobod iz vse Slovenije v Celju. Na tem nastopu ni bilo nobenega dvoma več, da Svobode niso več le kulturna zadeva, ampak tudi levo usmerjena politična gibalna sila. Govor FRANCA LESKOŠKA–LUKA je preplašil vladajoči režim, zato je začel ovirati pozneje pa očitno zatirati delovanje Svobod.

Za Šoštanjčane je bila udeležba zleta Svobod v Celju toliko delikatnejša, ker je bila za isti dan napovedana delavska stavka v Vošnakovi usnjarni. Za nekatere člane Svobode je bilo to leto usodno, saj so prišli pred alternativo: ali tvegajo odpust iz službe in s tem brezposelnost ali pa da izstopijo iz Svobode. Razumljivo, da se jih je za vsako stran nekaj opredelilo. Krizo so vstrajnejši rešili s tem, da so društvo preimenovali v „VZAJEMNOST", da so se na ta način otresli policijskega nadzora, zavarovali svoje člane pred brezposelnostjo, v bistvu pa nadaljevali program prejšnje Svobode, le da v zmanjšanem obsegu.

Prišla je druga svetovna vojna. Utihniti je morala slovenska beseda, pesem in vse kar je v kulturi slovenskega. Svobodi ni preostalo kaj drugega kot da se umakne, skrije arhiv in zavaruje imena vodilnih tovarišev pred izdajo okupacijskim oblastem. To je storil predvsem pokojni Anton KORADEJ, toda ne brez posledic, saj so njega samega preganjali. Mnoge člane pa najdemo pozneje med aktivisti Osvobodilne fronte, med interniranci, talci in v partizanskih vrstah.

Tudi po osvoboditvi leta 1945 si Svoboda ni hitro opomogla, pač pa nastane več manjših med seboj nepovezanih kulturnih skupin, predvsem pevski zbori in dramske družine z imenom „SINDIKALNO KULTURNO UMETNIŠKO DRUŠTVO" n. pr. Cankar, Kajuh, Zarja in podobno. Po letu 1950 tudi v Šoštanju oživi misel na nekdanje Svobode in prične se proces povezovanja sindikalnih kulturnih društev in drugih ljudsko prosvetnih skupin v vedno večja društva in končno leta 1951 v enotno ljudsko prosvetno organizacijo s predvojnim imenom „DELAVSKO PROSVETNO DRUŠTVO SVOBODA". Svojo končno potrditev je obnovljena Svoboda dobila z USTANOVNIM KONGRESOM SVOBOD avgusta 1952 v Trbovljah. Mogočno kot nekdaj je zadonela Internacionala in revolucionarna „Pesem dela" iz tisoč ust pevcev združenih zborov, ob spremljavi združenih godb na pihala.

Kongres in množičen nastop v Trbovljah sta napravila veličasten vtis tudi na tiste, ki predvojne kulturne moči Svobod z razredno vsebino niso poznali. Delegati kongresa so ponesli iz Trbovelj na vse strani polet in vero, da je kultura delovnega človeka neminljiva in nepogrešljiv del sožitja, solidarnosti, vzajemnosti in humanizma.

V Šoštanju je bilo polet dobro čutiti. Dejavnost v vseh mogočih odtenkih se je po letu 1952, sprva pod predsedstvom Antona KORADEJA pozneje pa dipl. pravnika Jožeta BRUNŠEKA razmahnila do takšne mere, da je bilo treba nemudoma rešiti vprašanje prostorov. Bivši hotel „Jugoslavija", Zadružni dom konzumnega društva, Totrova gostilna, Telovadni dom, ki so pred vojno s pridom služili, so bili sedaj zavzeti v druge namene. Tudi ustrezali ne bi več. Svoboda je rešitev našla v tem, da je potem, ko je bil dodeljen bivši Slomškov dom, zbrala finančna in druga materialna sredstva ter ga preuredila. Skoraj ni kmeta v okolici, ki ne bi podaril smreke in ne občana v mestu, ki ne bi dal tisočaka, posebej pa preseneča, da so poleg domačih kolektivov, zlasti Elektrarne, Usnjarne in Gradisa, velik prispevek v materialu dali tudi železarji Štor, rudarji iz Zasavja in fužinarji iz Koroškega. Zahvaljujoč pripravljenosti in vnemi teh činiteljev, zlasti pa po zaslugi predsednika BRUNŠEKA in gradbenega delovodja DIMCA je bila adaptacija uspešno končana in oktobra leta 1954 je bil dom slovesno izročen svojemu namenu.

zapisal MAKS PODLESNIK

vzgoja izobraževanje kultura

Kulturniki v Bevčah ne počivajo

O delu, težavah in željah kulturno-prosvetnega društva Bevče smo se pogovarjali z nekdanjim predsednikom Vladom Pečečnikom

Prvi začetku delovanja kulturno-prosvetnega društva Bevče ne segajo daleč nazaj, pa vendar so v letih dosedanjega obstoja dokazali, da mislijo resno in dosledno izpeljati načrt, ki so si ga zastavili, in ki že rojeva željene sadove. Društvo so ustanovili pred petimi leti iz vrst mladinske organizacije, ki je imela pred tem že svojo dramsko skupino. Amaterski gledališčniki kulturno-prosvetnega društva Bevče si prizadevajo poživiti in popestriti vsakodnevno dogajanje v svojem kraju. Že nekaj delovnih sezon zapored se tamkajšni ljubitelji odrskih desk trudijo obogatiti kulturno dejavnost ne le v domačem kraju, ampak tudi v drugih krajevnih skupnostih, kjer so vedno dobrodošli. Vsako leto uprizorijo eno dramsko delo, največkrat so to komedije. Ob večjih praznikih pa sodelujejo na vseh proslavah.

Lani in predlani so se Velenjčanom predstavili kot izvajalci Petkovega kulturnega večera. To nameravajo storiti tudi letos. Ob novem letu so pripravili za svoje najmlajše krajane lutkovno igrico Kljukčeve dogodivščine. Ob akciji Nič nas ne sme presenetiti pa so organizirali miting, ki se ga je udeležilo kar lepo število krajanov. Redna oblika njihovega dela je tudi oddaja Pokaži kaj znaš, ki jo vsako poletje pripravijo skupaj z mladinsko organizacijo. Veliko sodelujejo z otroki, saj prav v njih vidijo svoje naslednike. Kulturnoprosvetno društvo Bevče ima okrog petindvajset članov, od tega jih je delavnih petnajst.

„Trudimo se kolikor se le da in tudi delamo. Vsi imamo veselje. Če ne na začetku, pa ga dobiš, ko vidiš, da si nekaj napravil, ustvaril. Vsi igralci smo amaterji", je dejal nekdanji predsednik društva Vlado Pečečnik.

Pa tudi krajani Bevč pravijo, da imajo kar veliko prizadevnih in nadarjenih mladih igralcev. Toda časa je sila malo, saj tod živi največ kmečkega prebivalstva in zato je za dramsko delo največ časa pozimi. Za še boljše delo pa bi člani kulturno-prosvetnega društva potrebovali primerne prostore. Za vadbo in nastope uporabljajo gledališki amaterji iz Bevč kar orodjarno gasilskega doma.

„Na odru smo šele pri uprizoritvi. Težko čakamo na nov kulturni dom, toda ni sredstev, čeprav so bila obljubljena. Imamo sicer nekaj lastnih sredstev in sredstev kulturne skupnosti, vendar je to vse premalo", je povedal Vlado. Gradnja novega kulturnega doma bi gledališkim amaterjem iz Bevč gotovo pomenila pomembno delovno priložnico in uresničitev vseh njihovih razvojnih hotenj. Težave imajo tudi pri kadru, tako za igranje kot za kulturno dejavnost nasploh. Nujno bi potrebovali režiserja, saj so vsi igralci amaterji. Dolžnost režiserja opravlja sedaj Vlado Pečečnik. Težave so tudi s kostumi, ki si jih morajo sedaj sposoditi pri prosvetnem servisu v Celju. Kljub težavam, ki jih imajo, pa dobro delajo predvsem zato, ker so pri svojem delu precej enotni. Krajani Bevč so resnično lahko ponosni na svoje amaterske gledališčnike, saj jim v njihov vsakdan prinesejo marsikatero prijetno urico, ki jo doživijo ob uprizoritvi komedije.

Ob koncu pogovora je Vlado Pečečnik dejal: „Le da bi dobili nove prostore, potem bi se krajani Bevč še večkrat razveselili in nasmehnili".

T. K.

rh 5200 metrov visoke Čapdare

pis o jugoslovanski alpinistični odpravi v Fanske gore v Sovjetski zvezi (7)

Ponoči me je prebudilo Jančevo klinjanje. Tarnal je, da ima glavo lonjemo na dereze, noge pa da narawnost v Milanova usta. Mi je meed spanjem zinil, kot da bi dpd garažna vrata". Pritajeno o se smejali, da se „revež" slučajne bi zbudil, kajti gotovo je san- o „kaik'mu lep'mu mamiju".
Med plezanjem prvega raztežaja tam od mraza. Še sreča, da ni težko. Iz kopne skale kmalu prepimo w zmrznjen sneg in pozneje Sonce je že visoko na nebu. č in Mišo hitita naprej. Vsakih aj meetrov obstanem in globoko ujema. Tu je zrak že redkejši. gledujeem navzgor, vrh še ni viden. d posttaja vse bolj strm, ponekod seže tudi do 60 stopinj naklona. hek je: in lomi se kakor hitro zabi- vanj j cepin ali ledno kladivo. Z ha nepatestano letijo veliki kosi le- in kamenja, plezanje postane ne- no. Ob robu ledišča je krušljiv in m skalni odstavek. Odločimo se, bomo po njem izplezali. Z veliko vidnoostjo prilezem do kopne le, zaabijem dolg klin, ter varu- Milaana. Mišo in Janč sta razte- višje.. Milan se ne strinja z našo očitvijo, zato pravi, da bo posku- izstoppiti po ledišču. Prepustim vodsstvo. Zleze nekaj metrov v no in se previdno zažene v strmo lomljijivo ledišče. Kar presenečen m, ko vidim, kako hitro napredu- Kakih 15 metrov nad mano se u nenadoma odlomi led pod dere- , komaj se obdrži na cepinu in divu. Toda tudi tu led popusti. drsne zza meter ali dva, potem pa odbije v zrak in zasuče z glavo zdol. Leti mimo mene. Z vso očjo sttisnem vrv, ki se mi neusmil- no zajede v meso roke in rame. pelo mi je. Milan visi kakih 15 trov nižje in z vso mrzlico, kakor mu nič nič, leze proti meni. Desno oko ima močno odrto in krvavo, oli ga noga. Vrv se mi je na roki žrla skoraj do kosti. Pa kaj, samo sva osstala živa.
Ob poomoči prijateljev smo kmalu na robu stene. Vse to se je dogajalo 40 metrov pod vrhom 1800 metrske stene 5200 metrov visoke gore Čapdare in nikdar ne bom pozabil trenutka na robu stene, ko smo se srečali s petimi alpinisti iz Litve. Kako krepak je bil stisk rok, kako prijal je med, ki so nam ga ponudili. V trenutku smo postali prijatelji, združila nas je gora.

Sestop je bil dolg in naporen. Približno desetkrat smo se spustili po vrvi. Občudoval sem Milana, ki je s poškodovano roko in zvinjeno nogo sestopal brez težav. Vem, da je trpel, toda tega ni pokazal. Proti večeru smo stali pod steno. Z utrujenimi koraki smo počasi in vztrajno korakali po neskončni moreni ter gruščy do Alaudina. Prenočili smo pri Sibircih in se drugo jutro povzpeli na sedlo ter z njega sestopili v bazni tabor.

Milan je teden dni živel „kot v raju". Gotovo je prvič v življenju doživel, da je bil postrežen v „postelji". Oči so se mu svetile od sreče, saj ga je negovala in mu stregla prijazna Rozi iz ruskega tabora.

Naša odprava se je bližala koncu. Neskončno dolgo se mi je zdelo čakanje na tovornjak v Artuču, potem v Samarkandu, dve neprespani noči na letališčih v Moskvi in končno Brnik.

Tri dni po naši vrnitvi, sta se pozno zvečer pri meni oglasila Mišo in Janč. Strašno se jima je mudilo. Hitela sta v Švico pod Eiger. Tudi jaz bi rad šel z njima, toda nimam več časa. Kdo bi vedel, da smo se zadnjič videli. Še rok si nismo stisnili. „Ko bova na vrhu Eigerja, ti bova pisala", sta rekla v velikem upanju. Minil je teden, dva. Resnica je bila strašna. Nikdar več ne bomo skupaj. Kako blizu sta bila tako željenemu cilju.

Vse to moje pisanje posvečam njima, dragima prijateljama. Ko bom zabijal klin, ko bom na vrhu gora in sten, se ju bom vedno spominjal. Prijatelja v steni je težko pozabiti.

KONEC

MIŠO ČULK in JANKO LESJAK

VRNITEV

Odlomek iz knjige „Sonce in sence"

Piše: Pavla Rovan, dobitnica velenjske Kajuhove nagrade 1979

Leta so tekla neslišno kot ohlapne sence, ki pridejo in izginejo v mraku. Čas pa je spreminjal kraje, ljudi in delo.

Rudniške halde se vzpenjajo, da se širjave dvigajo v gola pobočja, na katerih je bledo grmičevje na vrhu sivo in umazano od prahu jalovine, ki ga veter raznaša po zraku. Odrevenel, z odsekanimi vejami stoji star hrast ob robu halde in gineva v enoličju ter osamljenosti.

Kje so časi, ko so nanj plezali fantiči iz rudarske kolonije in preizkušali svojo hrabrost še za eno vejo višje, ki je zdržljivo vijugala v glugino, da je mladi junak zavpil: „Ali me vidite!"

Nad nekim podrtim brunom štrli sivo črna zavorna klada, kot bi hotela glasno dokazovati, da je tu nekoč teklo razgibano življenje, ki je dolga desetletja drselo globoko izpod zemlje in se končno razletelo v tem črnem prahu jalovine. S časom so postale premogovne plasti revne in se je vrednost premoga podredila novim tokovom ter oblikam tehnike, trda goriva so nadomestila tekoča, plinovodi so se raztegnili po zemlji in razvojna smer je sčasom omrtvičila delo v rudniku. V dolini je zrasla tovarna, ki se je sončila v belini obzorja in polagoma dajala nekdanjim rudarjem kruh, prislužen z manjšo trdoto ob svetlobi dneva. Nekateri rudarji so odšli za kruhom v tujino, med njimi tudi Hrastnikov vnuk.

Razšli so se na vse strani, še tisti, ki jim je misel še brodila v času pred četrt stoletja, ko je v vojni tista tuja sila odločala na naši zemlji o življenju in smrti, so utihnili in iskali vsak svojo oporo in pot v resničnosti vsakdana, kruh je pač kruh... in „jama" je utihnila.

Prenekateri „šihtni" jopič je ostal obešen na vratih zbiralnice. Jamske svetilke, ki so osamljene, oštevilčene, vsaka s svojo tiho pripovedjo kopača, ki ga je desetletja spremljala na delu, so zdaj čakale v lamparni na druge pridne roke za nova delovišča v Šaleški dolini.

Tako je prišlo naravno, brez krivde kogarkoli. Stari Hrastnik pa je požrl slino in čimprej opravil to tiho slovo, kajti čutil je v sebi težko utrujenost. „Rudnik se izčrpa tako kot človek", je dejal in gledal predse. Obšlo ga je spoznanje, da se to ne da spremeniti.

Potem je pod Gozdnikom in Zabukovici vse naokrog zavladal mir, v katerem je izginjevalo okolje. Le rudniška jama je svoje počasno umiranje še prikazovala z novimi pogreznínami na pobočju in podirala rudarske hišice z razpokami v stenah, kot bi se s poslednjim krčem podavljala.

Zato so se številne rudarske družine preselile drugam, v bližnje vasi, obdane s poljem, ki ga je namakala zelena reka. Mnogi so odšli v najbližji večji rudnik, kjer so odpirali nova premogovna polja in tam v boljših, tehniziranih razmerah spet nadaljevali svoje rudarsko delo, ki se jim je vsesalo v kri. Mladina se je zaposlila v tovarnah, kjer je delo lažje in manj nevarno.

V novi boleči tišini kraja pa so ostali upokojenci, tem so se pridružili še drugi, ki jih je sprememba dohitela ob skorajšnji izpolnitvi njihove delovne dobe. Noge so se jim šibile od utrujenosti, ko so izčrpani ter kašljajoč hodil mimo tihih, zaprtih vhodov nekdanjih obratnih delavnic in pisarn.

Četudi to ni bila „jama" in so rudarji kopači po tradiciji vedno tiho omalovaževali vsa dela nad zemljo in je biti „knap" pomenilo delati le pod zemljo, so ob tihoti, ki jih je sedaj objemala, v sebi čutili, da je vse skupaj bilo „rudnik".

Stari rudnik Hrastnik je potem vsak dan zakoračil čez ozki, prepereli most, ki sta ga držali dve železni gredi. Mrzlo je pihalo in mrazilo ga je do nog. Šel je ob živi meji mimo starega poslopja na cesti in pogledal proti haldam.

Bil je vnuk, ki je pred časom poln mladostnih želja po novem in neznanem svetu odšel na delo v tujino.

„Si ti, Franček?" je hlapnilo. „A, kaj si počel tačas?" je vprašujoče segel v ponujeno roko ded Hrastnik.

„Vse sem delal, trdo sem delal, zaslužil in le malo prihranil..." je odmevalo v notranjosti vnuka. „Mnogokrat mi je omagala v težkem delu mlada roka," je silila trpka misel na dan.

„Vem, dedek, hud si bil, ko sem šel tja gor". Trdno je stisnil ustnice in segel v žep plašča, kjer je imel za starega očeta darilo – izrezljano pipo. Ob pogledu na starca mu je roka omahnila in pipa je ostala v žepu. Ob tem njegovem predirnem pogledu se mu je ne bi upal podariti za nič na svetu. Ded ne ceni daril in ne besed iz tujine. Veliko je pretrpel med vojno...

„Vidiš, vrnil sem se in vsaka slaba stvar ima tudi svojo dobro stran", je vnuk pretrgal težko sivino molka.

„Jej!" je ponudil vnuku. „V loncu so v masti klobase, vzemi, le jej, saj si mlad!" Pazljivo je zrl vanj in se rahlo nasmehnil. Sedela sta pri mizi in jedla. Nista govorila in ta mir je prekinil ded.

„Tu so rudnik sedaj popolnoma opustili." To je povedal počasi, kot bi poslušal glas svojih besed. Zunaj je še vedno deževalo. Jesen pritisne na človeka, čutil je tesnobo in svojo zapuščenost. Sklonjen nad mizo, se je naglo vzravnal in ob stranici javorove police drgnil z roko razpoko. Njegove oči so bile videti zbegane. Požvečil je košček kruha in spil požirek mleka. Čez nekaj trenutkov pa je glasno nadaljeval:

„Velike stvari odpirajo zgoraj, v Šaleški..., v Velenju.
Tja pojdem za dan ali dva, da spet vidim napolnjene hunte in slišim separacijo. Slišim jo, vsakdan jo slišim in ta pesem mi poje v ušesih, četudi naša tu stoji. Nikoli več ne bo pela." Prestavil je skodelico z mlekom in hlastno pil. Že nekaj dni ga je bolelo v zaprašenih pljučih.

Vnuk se je nemirno premikal na stolu. Zapoznela velika muha se je vedno znova trudila, da bi vsa omotična od hlada vendar lezla po šipi. Fant jo je ujel in nekako odsotno vrgel na tla in pohodil. Tedaj se je obrnil in pogledal v utrujeni obraz svojega deda.

„Takrat pojdem z vami. Tam bom delal v jami. Tako sem se odločil", je dejal vnuk in potegnil dolge, močne roke k sebi.
Starec je dolgo zrl v jasne oči svojega najljubšega vnuka, vstal in ga objel. Njegov od visoke starosti izsušeni obraz je obsijala rdečica in smehljajoč ga je spet izpustil iz objema. Tedaj mu je zablestelo oko in zatrepetala roka.

Priklical si je v spomin vse obraze domačih in vseh, ki so našli stik s tistim, kar je vedno znova vstajalo v njem, z „jamo", z njenimi številnimi rovi in jaški ter globokim tovarištvom, ki vlada v njej.

Počasi je vzel iz omare steklenico vina in nalil kozarca do roba, sebi in vnuku. Nazdravila je starost in mladost težkemu, a častnemu delu v rudarski „srečno!" Tedaj je starec ob svojem kozarcu opazil izrezljano pipo in vnuku rekel: „Hvala!"

Brezbrižno jo je dal v natrgani žep suknjiča in zagodel: „Take in še boljše imamo doma." Ob tem se mu je brada tresla – starost in bolezen – je mislil vnuk. Ded je sunkovito dvignil glavo in kot bi ga ovilo hrepenenje, so se kot nekdaj zablestele njegove oči in brez besed potrdile misel: – Jutri, zgodaj, ko se počasi dviga rdeča zarja in žalostno osvetljuje stare hunte pod Gozdnikom, tedaj boš šel z menoj v Šaleško dolino, v jamo... Tam ni zevajočega umiranja, tam je novo življenje.

Zapuščeno so se zarinili vanje poslednji hunti in na pol preobrnjeni, razžrti od rje čakali na odpad. Vse pred njim je bilo zavito v sivino brez dna. Nekako je razločil tla samo tam, kjer je stal.

Vsa pokrajina se je pogrezala v spominih, ko je končno stopil s počasnim korakom nazaj po poti do hiše, četudi je prej nameraval do starega, zaprtega šahta in se spotikal premišljajoč po stopnicah, kot bi hotel iztrgati iz spominov sebe in množice drugih ljudi, s katerimi je desetletja delil dobro in slabo.

Ni čutil, da dežuje in mu debele kaplje padajo na sivo glavo in za vrat. Ves premočen je hrupno odprl dveri. Po ženini smrti je sameval v hiši, ki je bila desetletja skupen dom rudarjev Hrastnikov.

Odhajali so drug za drugim in slednji tedaj, ko je utihnila „jama". Nihče od njegovih otrok ga ni mogel od tod zvabiti k sebi. Ko so zaprli tudi kantino, si je stari Hrastnik mnogokrat kuhal sam. V daljno gostilno mu je bilo od rok, četudi bi si to lahko privoščil.

Nikoli ni zaklenil vrat, in ko je zadihan stopil v kuhinjo, je presenečen zrl mladega fanta, ki je vstal izza mize in mu prožil roko.

Stal je še vedno ob mizi, četudi se je stari Hrastnik, premikajoč dotrajan škripajoč stol, že usedel. Fant se je z lahkimi potegljaji dotikal las in se stresel v neugodju ob predirljivih starčevih očeh. Vdihnil je zrak in ta trenutna tišina je bila zanj neizmerno težka. Na pozdrave iz tujine mu ded nikoli ni odpisal...

„Delal sem, pridno sem delal," je trdno ponovil, „in vendar sem povsod čutil, da sem tam zanje le tujec, četudi koristen tujec. In potem me je prijelo domotožje in nisem več zdržal."

Utihnil je in premišljeval, kaj človeku lahko povedo stvari v tujini. V začetku zijaš v vse novo kot v bleščeč raj, potem pa vsak dan bolj in bolj občutiš hlad, ki te obdaja, te vključuje in stiska v obroč. Ta se vrti s teboj, dokler se nenadoma ne pretrga, in tedaj te stisne. Srečen si, če takrat začutiš v sebi skrite tire neizrečenih misli, ki vodijo domov, v rodni kraj.

„In zdaj sem tu!" je glasno končal svojo grenko misel.

Res je, nikjer ne izgineš s površja tako naglo kot v tujini – je v mislih krožil z očmi po mizi stari oče in počasi vzel iz omare kruh in mleko.

VELIKA POLOMIJA

Piše: Milan Zrinski
Riše: Jelko Peternelj

73. S. Sicer pa je bilo tudi tam prav tako, kakor v jazbini, iz katere ta z A Apisom pravkar prišla: karirast grb z velikimi, kričečimi IRB–ji–ji, pod podobo pa prav tako S in H, in seveda prapori nekak- nih vojvojaških enot... Bolj kot vse to so ga pritegnili ljudje, zadrža- i in prpražnje oblečeni, zbrani pred pisalno mizo, podobno oltarju. e dva ra med njimi je poznal: duhovnika Funtka in Črnega Joca, ki nu je p pokimal v pozdrav.

74. Kot da bi čakal na prihod Stanka in Aposa, je duhovnik, brž ko sta sedla, slovesno povzdignil glas. Med uvodnimi besedami, donečimi v znanem liturgičnem slogu, je naznanil poslušalcem namen obreda za „padle ustaške legionarje in domobranske bojnike, junake, ki so podlegli nevzdržnemu komunističnemu pritisku vse vojne in povojne čase, hraneč v sebi zvestobo do boga in domovine...!"

75. Stanko duhovnika ni poslušal. V mislih je bil še vedno pri Miri. Moral si je priznati, da se je v zadnjih mesecih njegovo življenje povsem spremenilo. Obogatel je in dobil sanjsko lepo dekle... O tem zadnjem si sicer še ni bil povsem na jasnem, a to ga ni skrbelo. Seme zla, ki so ga na zvit način vanj zasejali, je obetalo pričakovan sad. Četudi je kdaj vendarle podvomil v svoje ravnanje, ga je dvom hitro minil. Bil je pač zaslepljen...

Šaleška magistrala bo pomogla tudi k hitrejšemu razvoju Lokovice

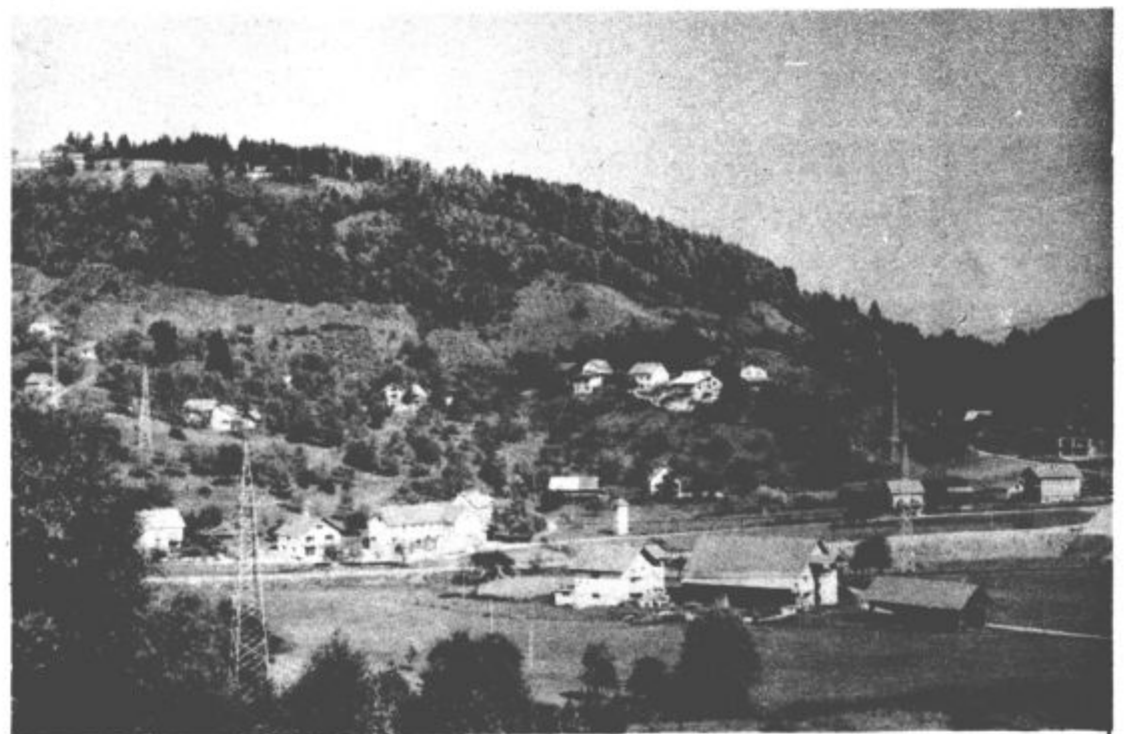

Naše uredništvo na obisku v krajevni skupnosti LOKOVICA

V teh jesenskih dneh, ko se je narava odela v čudovite barve, je krajevna skupnost Lokovica še posebno lepa. Na posameznih gričkih se razprostirajo domačije, okoli njih pa je sadno drevje, ki je letos zelo dobro obrodilo. Ne manjka tudi gozdov, v katerih se v teh dneh, ko zori kostanj, marsikdo rad ustavi.

Ob koncu prejšnjega tedna se je v tej krajevni skupnosti mudilo tudi naše uredništvo z željo, da predstavimo življenje in delo teh krajanov našim bralcem.

V prostorih prosvetnega doma so se zbrali **predsednik skupščine krajevne skupnosti Herman Mrak, predsednik sveta krajevne skupnosti Mirko Hudej, predsednik krajevne organizacije SZDL Ivan Berdnik in predsednik gasilskega društva Štefan Plaskan.**

VEČ KOT 20 KM KRAJEVNIH CEST

Tako kot za večino krajevnih skupnosti v naši občini, je bila tudi za Lokovico največja prelomnica uvedba krajevnega samoprispevka. Ker je krajevna skupnost Lokovica precej razvlečena, predstavljajo največjo težavo ceste. Imajo namreč kar več kot dvajset kilometrov krajevnih cest. Takole so pripovedovali naši sogovorniki: „Težko je! Včasih je potrebno graditi precej dolge odseke cest, ki pa jih koristi eden ali pa dva uporabnika. Finančna vrednost ceste pa je dokaj velika, tako da jo uporabnik sam ne zmore. Seveda je potrebno priskočiti na pomoč. V zadnjih letih smo na tem področju ogromno naredili. Res so nekatere naše ceste še vedno v izredno slabem stanju, vendar pa je uspeh že, da jih imamo in v krajevni skupnosti praktično ni domačije, do kamor ne bi bil možen dostop z avtomobilom. Res je tudi, da nas čaka na tem področju še največ dela.

Vzdrževanje krajevnih cest je izredno drago. Večina jih je namreč strmih in vsak naliv spere z njih ves pesek. Potem pa jih je potrebno ponovno posipavati. Prizadevali si bomo, da bomo kar največ krajevnih cest čim prej asfaltirali.

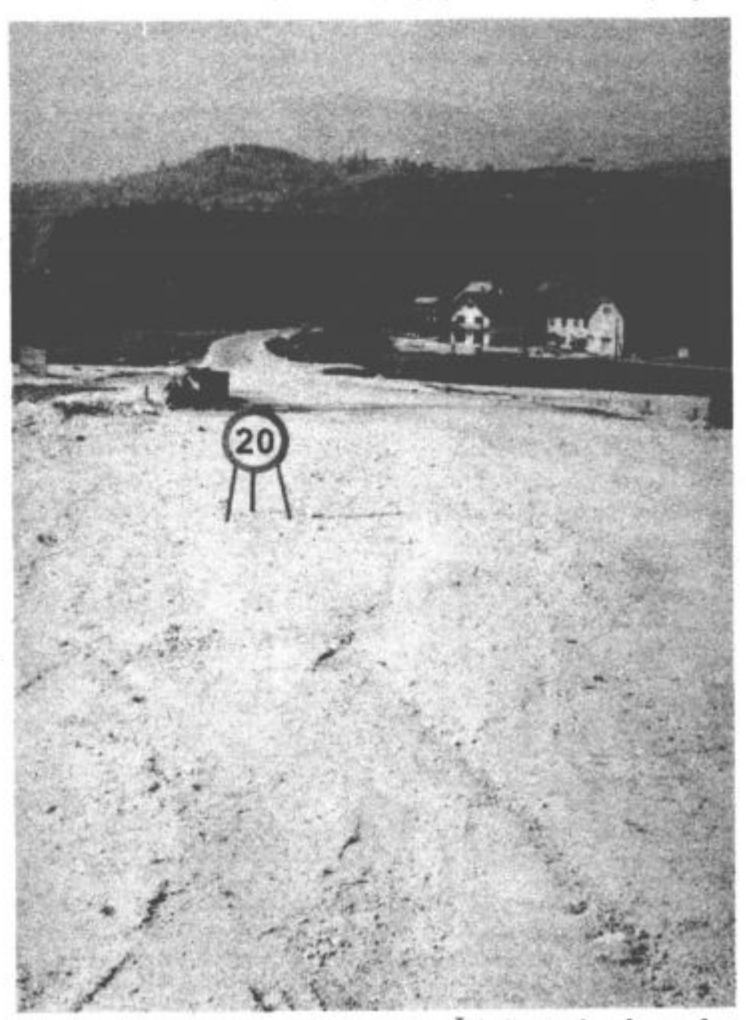

Krajani Lokovice pozdravljajo izgradnjo Šaleške magistrale, vendar pa se zaradi dolgotrajne gradnje srečujejo tudi s številnimi težavami

NAJVEČJA PRIDOBITEV JE TELEFON

In kaj vse so krajani Lokovice naredili s sredstvi zadnjega samoprispevka? Takole so pripovedovali o svojih uspehih. „Že takoj, ko so se pričela stekati prva sredstva drugega krajevnega samoprispevka, smo z njimi, s samoudeležbo krajanov ter z udarniškim delom obnovili cesto Križnik – Penk v dolžini 5,5 kilometrov. Pred dvema letoma nam je uspelo urediti toplotno ogrevanje v zadružnem domu. Največja naloga pa je bila ureditev telefonskega omrežja v krajevni skupnosti. To nalogo smo uresničili v letošnjem letu. Smo namreč v zaključni fazi izgradnje. Za tako raztreseno vasico, kot je naša, je telefon izredno velikega pomena. Uspelo nam ga je urediti po vsej krajevni skupnosti. Prepričani smo, da bo življenje sedaj še lažje, saj našim krajanom mnogokrat ne bo potrebno po opravkih v mesto, ker bodo nekatere zadeve lahko uredili telefonično.

K napeljavi telefona smo pristopili maja letos. Naši krajani so se dela resno lotili in množično prihajali na prostovoljne delovne akcije. Prispevati pa je bilo potrebno tudi telefonske drogove. Pri izkopu jam za drogove so nam bili v izredno veliko pomoč brigadirji, ki so delali letošnje poletje na gradbišču Šaleške magistrale. Sami bi to delo težko zmogli.

Najprej smo napeljali primarni vod, ki sega le do spodnje Lokovice, nato pa še sekundarnega. Dolžina prvega znaša okoli dva in pol kilometra, sekundarni vodi pa so dolgi okoli tri kilometre. Investicijska vrednost primarnega voda znaša 450 tisoč dinarjev, sekundarnega pa okoli 320 tisoč dinarjev. Poudariti pa je potrebno, da so zlasti za sekundarni vod porabili mnogo manj sredstev, ker so mnogo delali udarniško. V kraju imamo 16 telefonskih priključkov.

Nekaj sredstev za izgradnjo telefonskega omrežja v Lokovici so prispevali uporabniki. Naši krajani so morali dati 4 tisoč dinarjev, tisti, ki pa se bodo v kraj šele preselili, pa po 10 tisoč dinarjev. Termoelektrarna Šoštanj nam je tudi priskočila na pomoč. Prispevala je 240 tisoč dinarjev. Za pomoč smo zaprosili tudi Rudnik lignita Velenje ter Tovarno gospodinjske opreme, vendar zaenkrat še ni bilo odziva."

Uspehi, ki so jih dosegli v krajevni skupnosti Lokovica niso majhni in krajani so nanje zelo ponosni. Kako tudi ne. V vsak objekt, ki so ga gradili, so vložili tudi delček svojega dela.

In kot so poudarili naši sogovorniki, so Lokovičani izredno aktivni. Pred leti so prihajali le redki na sestanke, le redki so se udeleževali udarniških akcij.

Danes pa je povsem drugače. Na sestanke, ki jih imajo, prihajajo množično. Na njih konstruktivno razpravljajo.

Vodstvu, ki so ga izbrali, zaupajo in prepričani so, da bodo, če bodo složni, v kraju še marsikaj dosegli. Če bodo enotni, se bodo njihove želje, ki so danes mnogokrat le sanje, uresničile. Tudi udarniških akcij se udeležujejo aktivno.

Katere naloge pa so jim ostale še do konca tega referendumskega obdobja?

RAZREŠITI BO POTREBNO VPRAŠANJE PITNE VODE

Velik problem Lokovičanov je pitna voda. Domačije stoje na vrhu gričkov, kjer ni studencev. Mnogi uporabljajo zaradi tega deževnico. Včasih je bilo še mnogo huje. Termoelektrarna Šoštanj je namreč precej onesnaževala okolje, tako da deževnice sploh ni bilo moč uporabljati. Sedaj imajo nove filtre in v Lokovici se s temi težavami ne srečujejo več.

Herman Mrak

Dolgoletna želja Lokovičanov je, da bi tudi iz njihovih pip tekla dobra pitna voda.

Edina rešitev je bila v napeljavi skupnega vodovoda, za katerega pa še ni projekta, niti predračunske vrednosti. Popis interesentov za priključitev na ta vodovod so napravili že pred dvema letoma. Takrat jih je bilo 45, danes pa jih je gotovo še več.

Poleg tega pa bi radi krajani Lokovice še v letošnjem letu zgradili ter asfaltirali dva odseka cest, in sicer proti Drevu in Sevčnikarju, dolga devetsto metrov. K gradnji niso mogli pristopiti, ker se je gradnja Šaleške magistrale zavlekla in zaradi tega na teh odsekih ni bila možna gradnja. Tudi tu se na vsakem koraku srečujejo s težavami. Za odsek so namenili le 360 tisoč dinarjev, od takrat pa se je material za izgradnjo že trikrat podražil in znaša sedaj predračun samo za asfalt in za pesek kar 420 tisoč dinarjev.

POZDRAVILI GRADNJO ŠALEŠKE MAGISTRALE

Preko krajevne skupnosti Lokovica poteka že od lanskega občinskega praznika gradnja Šaleške magistrale. Krajani so gradnjo, kljub temu, da so morali zanjo odstopiti precej zemlje, z navdušenjem sprejeli, saj se bo z njo tudi njihov kraj bolj odprl in približal centru ter občini Mozirje. Z gradnjo pa so prišle tudi mnoge težave. Krajani so jih razumevajoče prenašali, saj so upali, da bo cesta zgrajena v predvidenem roku.

Ker pa je teren v Lokovici izredno neugoden za izgradnjo ceste, gradnja še vedno traja. In sedaj so postali že mnogi prebivalci tega kraja nestrpni.

Bliža se zima. Potrebno je pripeljati ozimnico in kurjavo, pa nekateri še zdaj nimajo urejenih odcepov na cesto in tako do njih sploh ni možen dostop s tovornimi vozili. Krajani so se sestali s predstavniki gradbenega odbora za izgradnjo te ceste, na katerem so se dogovorili, da se odcepi čimprej urede. Upajo, da bo to resnično pravočasno. O tem so takole dejali: „Lahko trdimo, da so bili naši krajani vseskozi strpni in da so gradnjo ceste pozdravljali. Vendar pa se mnogi sedaj srečujejo z izredno velikimi težavami, če na primer ne morejo do svojih domačij pripeljati osnovnih stvari, ki jih potrebujejo za življenje. Takšen človek pa ne more biti več strpen. No, upamo, da bodo tudi ti problemi kmalu razrešeni."

> V krajevni skupnosti Lokovica živi 622 prebivalcev. Od tega je 270 delavcev, imajo pa tudi tri obrtnike (dva lesna in ednega kovinarske stroke) ter 25 kmetov, ki se ukvarjajo z živinorejo.

Izgradnje Šaleške magistrale se v Lokovici vesele. Prepričani so, da bo nekakšna prelomnica za razvoj njihovega kraja. Malo jim je hudo tudi ob pogledu na cesto, ki so jo uredili s sredstvi samoprispevka. Sedaj, ko so po njej dovažali material na gradbišče Šaleške magistrale, je ta hudo uničena. Upajo, da bo tudi to investitor Šaleške magistrale popravil.

Naši sogovorniki so [illegible] tudi, da prebivalstvo v [illegible] stagnira. Po odloku je v [illegible] krajevni skupnosti možna [illegible] nja samo za tiste, ki se u[illegible] jajo z obrtniško dejavnostjo [illegible] ta kraj pa so se naselili ozim[illegible] se še bodo, krajani Družm[illegible]

Mirko Hudej

V kraju si želimo športn[illegible] igrišča. Pripravili so že [illegible] potrebno in upajo, da [illegible] kmalu pristopili k gradnji. [illegible] pa je še mnogo več. Vend[illegible] krajani zavedajo, da sedaj [illegible] niso uresničljive. Lepo bi [illegible] če bi imeli trgovino, pa o[illegible] vrtec in še kaj. Morda bodo [illegible] te želje, če se bo kraj [illegible] razvijal, nekoč stvarnost.

Otroci Lokovice obisk[illegible] osnovno šolo v Šoštanju. [illegible] središča vasi imajo urejen a[illegible] busni prevoz.

NISO USTANOVILI VAŠKIH ODBOROV

Najvišji organ krajevne [illegible] nosti Lokovica je skupš[illegible] krajevne skupnosti, ki jo se[illegible] lja 37 delegatov. Za v[illegible] odbore se v krajevni skupn[illegible] niso odločili, saj je Loko[illegible] celovito naselje, ki ima [illegible] bližno enake želje in pot[illegible]

Problem je edino v tem, k[illegible] po dolžini med sabo [illegible] povezani. Tako ni dobre [illegible] zave med Lokovico, ki leži [illegible] Šoštanjem in središčem [illegible]

Prebivalci tega dela Loko[illegible] morajo prihajati na sest[illegible] preko Šoštanja. Zaradi [illegible] organizirajo volitve tudi v [illegible] delu krajevne skupnosti. T[illegible] sestajajo tudi takrat, k[illegible] obravnavajo probleme [illegible] dela.

Izvršni organ skupščine je [illegible] krajevne skupnosti, ki šteje [illegible] članov. V krajevni konfe[illegible] nci SZDL je 25 delegatov, [illegible] edsedstvo pa je sedemčlan[illegible]

NEAKTIVNO DELO DELEGACIJ ZA SAMOUPRAVNE INTERESNE SKUPNOSTI

Za samoupravne interesne [illegible] upnosti imajo v krajevni [illegible] upnosti dve posebni in dve [illegible] uženi delegaciji. Povedali pa [illegible] da delo teh delegacij ni [illegible] velo. „Ne moremo govoriti [illegible] aktivnosti teh delegacij. Gra[illegible] o za seje, ki je preobsežno in [illegible] napisano tako, da bi ga [illegible] umel vsak delegat, prihaja [illegible] pozno. Prav tako ga dobi [illegible] no predsednik delegacije in [illegible] na sestanku, ki ga skliče, ne [illegible] re obrazložiti, niti ga na [illegible] tanku delegacija ne more [illegible] delati, ker je preobsežno.

Ivan Berdnik

[illegible] potem pa ni čudno, če prihajo delegati na seje nepripravljeni, nezainteresirani in mnogi pridejo samo zato, da [illegible] gotove udeležbo svoje delegacije.

Na tem področju je bilo še [illegible] mnogo premalo narejenega in bi morali nad neaktivnostjo delegatov bolj zamisliti in nekaj [illegible] reniti."

Drugače pa je z delegacijo za [illegible] zbor krajevnih skupnosti skupščine občine. Njeno delo je [illegible] kaj dobro zaživelo. Delegati [illegible] pred sejo sestanejo in temeljito preučijo gradivo. Nekajkrat so na skupščini iznesli tudi svoje predloge in pripombe. Z odgovori, ki so jih dobili, pa so [illegible] zadovoljni.

Dobro sodelujejo tudi z družbenopolitičnimi organizacijami ter skupščino občine Velenje.

Štefan Plaskan

Naši sogovorniki so povedali, da je to sodelovanje sedaj, ko je v teku gradnja Šaleške magistrale, še posebno tesno in upajo, da bo takšno tudi v bodoče.

MLADI SO AKTIVNI

Osnovna organizacija Zveze socialistične mladine, katere predsednik je Igor Časl, šteje pa 60 članov, je dokaj aktivna.

Mladinci se vključujejo v vsa dogajanja v krajevni skupnosti.

Zastopani so v vseh društvih ter v vodstvu krajevne skupnosti.

Radi se udeležujejo udarniških akcij, aktivni pa so še posebno pri gasilskem društvu, pomagajo pa tudi pri organizaciji raznih srečanj ter proslav. Dobro so se izkazali v akciji Nič nas ne sme presenetiti, ko so delovali v narodni zaščiti.

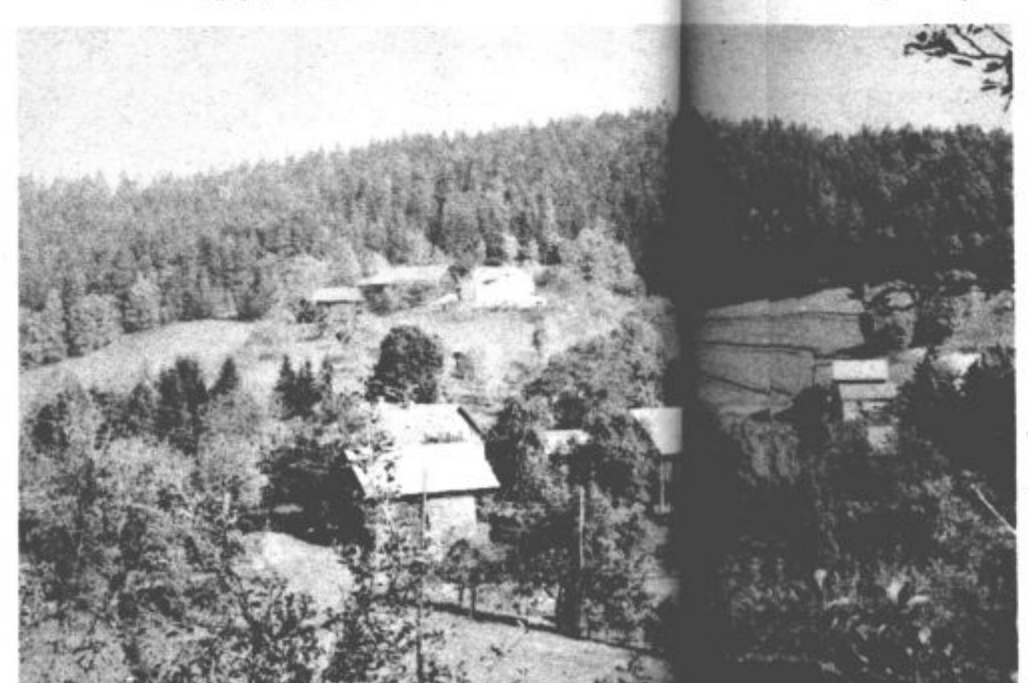

Krajevna skupnost Lokvica je precej razvlečena, od vzhodnega [illegible] hodnega dela pa zelo slabo povezana. Krajani, ki žive v tistem delu, ki leži nad Šoštanjem, [illegible] stanke v središče vasi mimo Šoštanja

TRADICIJO GASILSTVA PREVZELI OD DRUŽMIRČANOV

Pred petimi leti so se Lokovičani in Družmirčani odločili, da bodo namesto starega gasilskega doma v Družmirju, ki se je že porušil, postavili novega v Lokovici.

Takrat je prišlo v tem kraju tudi do ustanovitve gasilskega društva. Od Družmirčanov so prejeli nekaj opreme ter sredstev za dom. Gradnja doma je v zaključni fazi.

Planirali so, da ga bodo predali namenu že letos, vendar pa jih je čas prehitel in ga bodo dokončno uredili prihodnje leto.

Gasilsko društvo ima 65 članov, med njimi pa je kar 40 mladih. Imajo pa tudi 30 izprašanih gasilcev in dva častnika.

Lansko leto so v krajevni skupnosti ustanovili tudi osnovno organizacijo Zveze komunistov, ki ima 13 članov.

Aktivno se vključuje v življenje in delo krajanov Lokovice.

Letos je v kraju ponovno oživilo tudi delo krajevne organizacije Rdečega križa, v katero je včlanjenih 260 krajanov.

Želijo, da bi postal njihov član sleherni prebivalec te krajevne skupnosti. Predsednik organizacije Rdečega križa je Danilo Obreža. Ta organizacija se vključuje v razreševanje socialnih problemov v kraju ter pomaga ostarelim in ogroženim.

Ena najpomembnejših akcij pa je prav gotovo pridobivanje članov za darovanje krvi. Na tem področju so v krajevni organizaciji že veliko naredili.

PROSVETNO DRUŠTVO NI BILO NAJBOLJ AKTIVNO

Lokoviško prosvetno društvo v zadnjih letih ni bilo preveč aktivno. Za takšne krajevne skupnosti je značilno, da se pričnejo razne dejavnosti v jesenskem času in trajajo tja do pomladi, poleti pa zamro, ker imajo krajani preveč dela na polju. V krajevni skupnosti pa vse do predlanskim niso imeli ogrevanega zadružnega doma in je bilo tako prosvetnemu društvu delo precej oteżkočeno. Sedaj tega problema ni več in upajo, da bo delo prosvetnega društva kar najbolje zaživelo in še bolj razgibalo življenje v krajevni skupnosti Lokovica, še zlasti v zimskih mesecih, ko imajo ljudje več časa in so večeri dolgi in pusti.

Že doslej pa je to društvo uspešno organiziralo prireditve ob praznikih, aktivno pa sodelujejo tudi z občinsko zvezo kulturnih organizacij.

V KRAJU JE 51 ČLANOV BORČEVSKE ORGANIZACIJE

V kraju je aktivna tudi borčevska organizacija, ki šteje 51 članov, predsednica te organizacije pa je Marija Ušen. Tudi ta organizacija se aktivno vključuje v življenje in delo kraja. Predvsem pa skrbe za ohranjanje tradicij narodno osvobodilne vojne. V kraju imajo spominsko obeležje na prosvetnem domu.

Življenje krajanov Lokovice je razgibano in težko ga je opisati v kratkem sestavku. Pa vendar upamo, da smo zajeli najbolj bistveno in dovolj nazorno predstavili življenje Lokovičana.

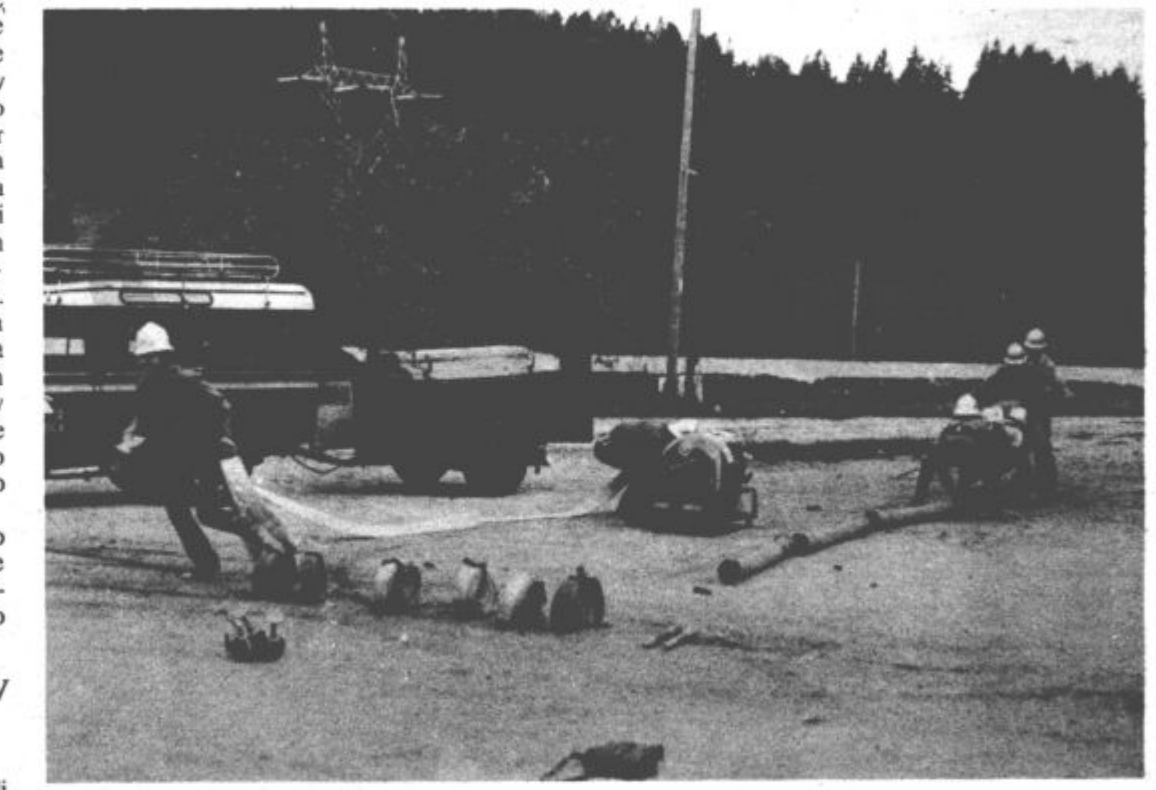

Gasilsko društvo je aktivno. Vanj je vključenih tudi mnogo mladih. Na sliki med pripravami na tekmovanje

Največji problem je pitna voda

V toplem jesenskem dopoldnevu smo se sprehodili po tej slikoviti krajevni skupnosti in mimoidoče povpraševali, kakšno je življenje v Lokovici.

IVAN PLASKAN, Lokovica 120: „Sem Lokovičan, bavim pa se s kmetijstvom. Na našem hribovitem področju je najprimernejša kmetijska panoga živinoreja. Vendar je potrebno povedati, da se tudi živinorejci srečujemo v zadnjem času z izredno velikimi težavami. Odkupne cene živine so tako nizke, da z njimi komaj pokrijemo stroške, svojega dela pa sploh ne dobimo plačanega. Krmila pa se stalno dražijo. Vendar smo prepričani, da bo potrebno na tem področju nekaj spremeniti, zato vstrajamo.

Ivan Plaskan

Nad hitrim razvojem krajevne skupnosti Lokovica sem navdušen. Kljub temu, da smo morali dati kmetje nekaj zemlje za novo cesto, se je veselimo, saj se bo na ta način naš kraj še hitreje razvijal. Letošnje poletje je delala v naši krajevni skupnosti mladinska delovna brigada, ki se je aktivno vključila tudi v delo krajanov Predvsem so pomagali pri napeljavi telefonskega omrežja, ki je za našo krajevno skupnost izredno velikega pomena."

IVANKA ŠMIGOVC, Lokovica 6a: „Pred šestimi leti sem kupila majhno posestvo v Lokovici, prej pa sem živela v Topolščici. Moram

Ivanka Šmigovc

priznati, da je bila to zame čudovita sprememba. Okolje, v katerem živim, je lepo in mi zelo ugaja. Še zlasti lepo je v teh jesenskih dneh, ko je obrodilo sadno drevje.

Z življenjem v tem kraju sem zelo zadovoljna. Res kaj manjka, toda čisto vsega tako nikjer nimajo. Kraj pa se tako hitro razvija, da se bodo z leti prav gotovo vse želje uresničile. Predvsem si želim, da bi se rešilo vprašanje pitne vode. Mi vodo imamo, vendar je v poletnih dneh, ko je suša, zmanjka. Najbolje bi bilo, če bi gradili centralni vodovod."

Franc Rajšter

FRANC RAJŠTER, Lokovica 86: „V Lokovici živim od leta 1941. Imamo majhno posestvo, vendar nam ni dajalo dovolj sredstev za preživljanje, zato sem bil včasih tudi zaposlen, danes pa imam kar lepo pokojnino, tako da se res ne morem pritoževati. Če bi bilo še zdravje, res ne potrebujem nič drugega. Lokovica se je v zadnjih letih zelo spremenila. Zgrajenih je bilo veliko novih stanovanjskih hiš, izrednega pomena pa so tudi ceste. Sedaj se pride že do vsake domačije tudi z avtomobilom, včasih pa so bile ponekod le ozke stezice. Lokovičani upamo, da bomo kmalu rešili tudi problem pitne vode. Vodovod sicer imamo, vendar voda ni najboljša."

Angela Melanšek

ANGELA MELANŠEK, Lokovica 145: „Rojena sem v Lokovici in sem nad hitrim razvojem tega kraja zelo navdušena. Največji uspeh v krajevni skupnosti, so prav gotovo ceste. Mnogo smo jih naredili z udarniškim delom. Cesto, ki vodi v naš kraj smo naredili udarniško, precej pa smo prispevali tudi v denarju, zato nam res ne more biti vseeno, da je danes v tako slabem stanju, da sploh ni več podobna cesti. Precej težav nam povzroča tudi izgradnja Šaleške magistrale, vendar moramo biti strpni, saj je cesta širšega družbenega pomena, nedvomno pa bo pripomogla tudi k hitrejšemu razvoju našega kraja

Naša največja želja pa je ureditev vodovoda. Tri gospodinjstva smo si skupaj uredila vodovod, vendar voda ni najboljša.

Precej težav so nam letošnje poletje povzročali brigadirji, ki so delali v naši krajevni skupnosti. Še zlasti neznosni so bili v tretji izmeni. Onesnaževali so travnike, mi pa smo morali za njimi čistiti."

MARTIN RAZBORNIK, Lokovica 1a: „V Lokovico sem prišel leta 1975, prej pa sem živel v Šaleku. Okolje, v katerem živim, je lepo," srečujemo pa se s problemom pitne vode. Voda, ki jo uporabljamo ni najboljša. Veselimo se tudi izgradnje Šaleške magistrale, upamo pa tudi, da bodo popravili sedanjo cesto v Lokovico. Ta je v izredno slabem stanju. Imamo pa seveda še več želja. Lepo bi bilo, če bi imeli nekoč trgovino, če bi še bolje uredili krajevne ceste. Gasilci komaj čakajo na izgradnjo gasilskega doma. Dobro je razvito tudi družabno življenje v kraju,

Martin Razbornik

saj prosvetno društvo v sodelovanju z mladinsko organizacijo ob praznikih pripravlja proslave."

Uspel mednarodni turnir

V soboto in nedeljo je bilo v Šoštanju in Mozirju mednarodno tekmovanje športnih ribičev – Velik uspeh domačih tekmovalcev

Ribiški družini Šoštanj in Mozirje sta pripravili mednarodni turnir športnih ribičev v peteroboju, in sicer v tehniki metanja umetne muhe in utežilnika v cilj ter daljavo. Tekmovanja so se udeležile reprezentance Bavarske, Zgornje Avstrije, Dunaja, Srbije, Bosne in Hercegovine ter Slovenije. Na tekmovanju so imeli največ uspeha tekmovalci Zahodne Nemčije in Avstrije, saj so bili njihovi reprezentantje najboljši ribiči Evrope. V svoji sredini pa so imeli tudi nekdanjega svetovnega prvaka.

Med tekmovalci iz Jugoslavije so imeli največ uspeha slovenski predstavniki. Med posamezniki je Vlado Mešič dosegel v skupni uvrstitvi 4. mesto ter eno prvo in tretje mesto v posameznih disciplinah. Franc Rebevšek pa je s 5. mestom v skupni uvrstitvi in enim drugim mestom v posamezni disciplini dosegel svoj največji mednarodni uspeh. Kot gosta sta se tekmovanja udeležila tudi predsednik svetovne organizacije športnih ribičev Franz Mordax in sekretar zveze športnih ribičev Jugoslavije Slavko Popovič. Oba gosta sta pohvalila organizacijo tekmovanja. Sklenjen pa je bil tudi sporazum o udeležbi naših tekmovalcev na svetovnem prvenstvu leta 1980, ki bo v Avstriji.

Tekmovanje pod žarometi je bilo v Jugoslaviji organizirano prvič, kar je velika pridobitev šoštanjskih ribičev ter velika spodbuda za nadaljnje delo.

Rezultati – Mozirje

Ekipno: 1. Dunaj, 2. Linz, 3. Bavarska, 4. Slovenija, 5. Srbija ter 6. Bosna in Hercegovina.

Med posamezniki pa je imel največ uspeha Helmut Hochwartner (Linz), 2. je bil Kurt Wallnstorfer (Linz), 3. Peter Engel (Bavarska), 4. Ernest Rohatsch (Dunaj), 5. Franc Rebevšek (Slovenija), 6. Vlado Mešič (Slovenija), itd.

V Šoštanju pa so bili doseženi naslednji rezultati:

Ekipno: 1. Linz, 2. Bavarska, 3. Dunaj, 4. Slovenija, 5. Srbija ter 6. Bosna in Hercegovina.

Med posamezniki pa je osvojil 1. mesto Ervin Meindl (Linz), 2. je bil Helmut Hochwartner (Dunaj), 3. Rudi Hoerl (Bavarska), 4. Vlado Mešič (Slovenija), 5. Peter Engel (Bavarska), 6. Kurt Wallnstorfer (Linz), itd.

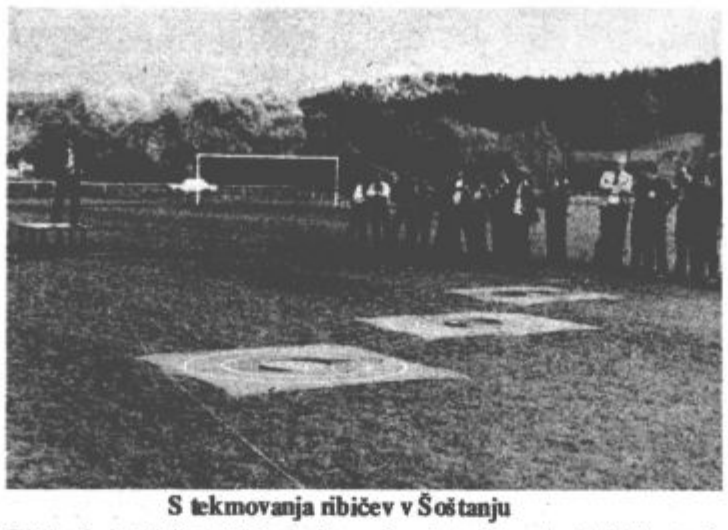

S tekmovanja ribičev v Šoštanju

Kljub dobri igri poraz

Tudi po devetem kolu nogometaši Rudarja niso popravili svojega položaja na lestvici. Trenutno imajo sedem točk in so na trinajstem mestu na lestvici. V nedeljski tekmi so v Zagrebu zelo dobro zaigrali proti lanskemu prvoligašu, in bili vseskozi enakovreden tekmec, vendar so po napaki svojih obrambnih igralcev prejeli petnajst minut pred koncem srečanja zadetek. Več kot polovico drugega polčasa pa so Velenjčani igrali z desetimi igralci, ker je moral Kikič zaradi dve[illegible] rumenih kartonov zapustiti igro. Po[illegible] dobno kot na večini srečanj dosl[illegible] so si Velenjčani tudi v nedeljo pro[illegible] Zagrebu ustvarili nekaj priložno[illegible] za gol, ki pa jih niso znali uspeš[illegible] zaključiti. Poleg tega so eno izme[illegible] nevarnih žog, ki jo je streljal Gli[illegible] ustavili stativa.

V nedeljo, v desetem kolu čak[illegible] nogometaše Rudarja spet teži[illegible] gostovanje. Njihov nasprotnik b[illegible] ekipa Zrenjaninskega Proleterja.

UČINKOVITI NAPADALCI

Po dokaj skromni strelski učinkovitosti v prvih šestih srečanjih so nogometaši Šmartnega v 7. prvenstvenem kolu slovenske nogometne lige razveselili domače navijače z izdatno zmago. Na domačem igrišču so premagali ekipo Uniorja iz Slovenskih Konjic kar s 7:1 (3:0) in se na lestvici povzpeli na 7. mesto. Šmarčani, ki so uspehu v Ptuju želeli dodati še dve točki, so srečanje začeli s silovitim obleganjem nasprotnikovih vrat in že v 21. minuti so prvič načeli njihovo mrežo, ko je Žalig po igranju z roko v kazenskem prostoru, zanesljivo izvedel enajstmetrovko. Le nekaj minut kasneje se je A. Omladič sam znašel pred vratarjem Uniorja in ga drugič premagal. Gostom v borbi z razigranimi domačini ni preostalo drugega, kot da se branijo, njihovi redki nasprotni napadi pa so bili lahek plen obrambnih igralcev Šmartnega. Nenehni napadi domačih igralcev so bili pred odmorom kronani s še enim zadetkom, ki ga je po gneči v kazenskem prostoru dosegel Prašnikar. Tudi v drugem delu igre je razmerje moči ostalo enako. Šmarčani so še naprej igrali mnogo bolje in že po desetih minutah nadaljevanja je

šport
telesna
kultura
rekreacija

Žalig povišal na 4:0. Isti igralec je [illegible] 61. minuti dosegel peti zadetek, [illegible] je nekdo od gostujočih igralcev s[illegible] zaustavil žogo z roko. Pri rezultat[illegible] 5:0 so gostje uspeli izkoristiti [illegible] pako domačih in doseči častni [illegible] detek. V 79. minuti je po lep[illegible] predložku Meha Prašnikar z glavo [illegible] šestič zatresel Uniorjevo mre[illegible] končni rezultat pa je tri minu[illegible] pred koncem dosegel A. Omladič.

ŠMARTNO: Gnezda, F. Omladič, Kralj, Podgoršek, G. Omladič, Frangeš, Meh, Žalig, Kopušar (R[illegible]kovič), Prašnikar, A. Omladič.

Prvenstvo v SNL bo v nedelj[illegible] prekinjeno, ker so na sporedu p[illegible] vratna srečanja republiških liga[illegible] za pokal Nogometne zveze Slo[illegible]venije. Nogometaši Šmartnega bo[illegible] igrali doma z Železničarjem iz Ma[illegible]bora.

J. I.

Prvi zadetek za Šmartno je dosegel Žalig.

„Četveroboj dolin" – najboljša Šaleška dolina

V Velenju je bilo preteklo soboto že dvanajsto srečanje atletov štirih dolin: Koroške, Pomurja, Ptujskega polja in Šaleške doline

Na igrišču pri jezeru je bilo preteklo soboto tradicionalno tekmovanje „Četveroboj dolin" med atleti Koroške, Pomurja, Ptujskega polja in Šaleške doline. To je bilo že dvanajsto srečanje, podobno kot lani pa so tudi letos zmagali v moški kot v ženski konkurenci atleti Šaleške doline.

Med ženskimi so domače atletinje zbrale 95,5 točk, 2. mesto so osvojile atletinje Koroške 72,9, 3. Ptujskega polja 47 in 4. Pomurja 36 točk. Atleti Šaleške doline so zbrali 122,5 toč, 2. Ptujsko polje 91,5, 3. Koroške 70 in 4. Pomurje 33 točk.

Pred začetkom tekmovanja, ki mu je nekoliko ponagajal dež, je izredno navdušil mladi nadarjeni tekmovalec atletskega kluba Velenje Bogdan Makovšek saj je v hoji na 5 km postavil nov državni rekord za mlajše mladince s časom 23:43, 8. Prejšnji rekord je izboljšal kar za 15,7 sekunde. Tako je Bogdan Makovšek, ki je sicer dijak velenjske gimnazije, sedaj „lastnik" kar treh državnih rekordov za mlajše mladince v hoji, in to na 5, 10 (48:48,3) in 20 km (1:38,35,2) in dveh republiških (na 5 in 10 km) za starejše mladince. Glede na to, da se letošnja sezona za atlete že bliža h kraju, je novi rekord Bogdana Makovška še toliko bolj vreden in ob tem si lahko zaželimo le to, da bo Bogdan enako uspešno nadaljeval svojo atletsko pot.

Moški so tekmovali v devetih disciplinah ženske pa v sedmih. Domači atleti so dosegli kar sedem zmag, od tega tri dvojne, eno drugo mesto (štafeta 4 krat 100 m) in eno tretjo (skok v višino) Še uspešnejše so bile atletinje, saj so v sedmih nastopih kar šestkrat zmagale, enkrat pa so bile druge.

Rezultati: moški 10 m: 1. – 2. Fijavž (Šaleška) in Prstec Ptujsko polje 11, 2; 400 m: 1. Lazič 50,3 (Šaleška); Višina: 1. Strmčnik (Koroška 190, 3. Pungartnik (Šaleška) 1,90; Daljina: 1. Režek (Šaleška) 701; Krogla: 1. Bezjak (Šaleška) 12,85; 2. Rošer (Šaleška) 12,84; 5000 m: 1. Svet (Šaleška) 8:35,2, 2. Miklavžina (Šaleška) 8:42,4; Kopje: 1. Bezjak (Šaleška) 63,03; 1500 m: 1. Popetru 3:59,4; 2. Anič (oba Šaleška) 3:59,3; 4 x 100 m: 1. Ptujsko polje 44,2; 2. Šaleška 44,4.

ŽENSKE: 100 m: 1. Verdev (Šaleška) 12,6; 400 m: 1. Sredenšek (Koroška) 1:01,9, 2. Verdev (Šaleška) 1:02,2; 800 m: 1. Jeromelj (Šaleška) 2:22,2; Daljina: 1. Šalamon (Šaleška) 504; Višina: 1. Pečovnik (Šaleška) 1,62,2. Lihteneger (Koroška) 1,62; Krogla: 1. Šalamon (Šaleška) 10,20; 4 x 100 m: 1. Šaleška 51,6.

V teku na 3.000 m sta brez težav zmagala Svet in Miklavžina (na sliki drugi in tretji)

Bogdan Makovšek ima sedaj kar pet republiških oziroma državnih rekordov

Napadalci so zatajili

Nogometaši Gorenjesavinjske selekcije Elkroj tudi v drugem zaporednem srečanju na domačem igrišču proti ekipam z vrha lestvice niso uspeli iztržiti celotnega izkupička. Podobno kot prejšnjo nedeljo z Litijo so izgubili točko tudi v zadnji tekmi s Kladivarjem. Večji del srečanja so bili domačini boljši nasprotnik in so neprestano oblegali gostujočega vratarja, gostje pa so se v glavnem branili in iskali priložnosti v redkih protinapadih. V prvem delu igre so domačini povedli (zadetek je v 33 minuti dosegel Ermenc) in bili tudi poslej boljši nasprotnik.

Vse do sredine drugega polčasa so si ustvarili vrsto lepih priložnosti, ki pa so ostale neizkoriščene. Res je, da jim nekajkrat ni bila naklonjena športna sreča, res pa je tudi, da so v napadu prevečkrat igrali premalo domiselno in zbrano. V obdobju svoje premoči so zastreljali celo enajstmetrovko. Svoje premoči torej niso uspeli kronati z več zadetki in „kazen" je bila, kot se to običajno dogaja, neizogibna. Gostje so namreč nekaj minut pred koncem krenili v napad, močni žogi je domači branilec spremenil smer, prevaril svojega vratarja in rezultat je bil izenačen.

Za domače so igrali: Drev, Žunter, Brezovnik, Tratnik, Benetek, Vezočnik, Železnik (Bele), Špende, Ermenc (Skok), Kopušar, Kolenc. Pred 800 gledalci je tekmo vodil Čeh iz Maribora. V predtekmi so mladinci Elkroja premagali vrstnike Kladivarja s 4:3.

J. P.

POMEMBNA ZMAGA V GOSTEH

Zadnji poraz na domačih tleh so rokometašice Šmartnega uspele nadoknaditi na gostovanju v 6. kolu. V Sevnici so premagale domačo Lisco z rezultatom 14:12 (8:4) in so s 6 točkami na 7. mestu. Srečanje je bilo odločeno že v prvem delu, ki so ga Šmarčanke dobile s štirimi zadetki prednosti. Že takoj na začetku se je pokazalo, da se domačinke ne bodo mogle resneje upirati rokometašicam Šmartnega, ki so prikazale mnogo boljšo igro.

Požrtvovalno v obrambi in z učinkovitimi napadi, zlasti preko razpoložene strelke Šmerčeve, so pridobljeno prednost uspele obdržati do konca in osvojiti dve pomembni točki.

ŠMARTNO: D. Tajnšek, I. Tajnšek, Meh 1, Ostojič, Krevzelj, Omladič, Šmerc 9, Urankar 3, Tajnik 1, Satler.

V prihodnjem kolu bodo rokometašice Šmartnega igrale na domačem igrišču z ekipo Šentjerneja.

J. K.

PORAZ V DERBIJU

V derbiju 7. kola slovenske rokometne lige so igralci Šoštanja izgubili v Celju z rezultatom 20:18 (9:7).

Obe ekipi sta prikazali odličen rokomet in navdušili okrog 300 gledalcev, ki so se zbrali v tehniškem šolskem centru. Ekipa Šoštanja je uspešno zaustavila Toplaka, nerešljiva uganka pa je bil Robi Bajug, ki je dosegel 9 zadetkov. Strelci za Šoštanj: Lesjak 8, Stvarnik 4, Javornik in Skornšek po 2 ter Kompan in Majhen po enega. Srečanje sta dobro vodila Jekuš in Žibret (Trbovlje).

B. Vohar

TRETJI NA DRŽAVNEM PRVENSTVU

Na državnem prvenstvu invalidov v Ohridu je v streljanju z malo kalibrsko pištolo za ekipo Slovenije nastopil tudi član društva invalidov Velenje Peter Jovanovič in zasedel 3. mesto s 169 krogi.

ČETRTA ZMAGA

Zaradi sejma v Rdeči dvorani so rokometašice Velenja odigrale tekmo sedmega kola v Slovenj Gradcu. Rokometašice Zameta so premagale z rezultatom 15:11 (9:5) in tako zabeležile četrto zmago v jesenskem delu tekmovanja. Velenjčanke so s svojo igro navdušile okrog 200 gledalcev, ki so se zbrali v športni dvorani v Slovenj Gradcu, igrale vseskozi zelo borbeno in poletno ter se odlikovale tako v obrambi kot v napadu. Med igralkami pa star še posebej izstopali D. Golič in Janova, ki sta dosegli tudi največ zadetkov.

Nekaj številk nazaj smo zapisali, da je spodbudno, ker prihaja spet v formo najboljša strelka Velenjčank Ivica Špoljar. Toda v nedeljo te sicer nadarjene igralke ni bilo v ekipo.

Kot kaže je spet začela zanemarjati treninge, zaradi česar jo je trener upravičeno izločil iz ekipe.

Za Velenje so igrale: M. Kmetič, C. Kmetič 1, Trbulj, S. Golič 3, Zemljak, Podbregar, Omerovič 1, D. Golič 5, Jan 4, Džordževič, Bovha 1, Hleb. V osmem kolu bodo rokometašice Velenja znova gostovale v Slovenj Gradcu. Njihove nasprotnice bodo rokometašice Di Slavonija.

PROJEKTIVNI BIRO VELENJE

razpisuje
prosta dela in naloge za

ELEKTROTEHNIKA Z OPRAVLJENIM STROKOVNIM IZPITOM

Razpis velja 30 dni po objavi.
Kandidati naj pošljejo prošnje na komisijo za medsebojna razmerja Projektivnega biroja Velenje, Prešernova 3 a, 63320 VELENJE.

PREHODNI POKAL TOVARNI USNJA

Za občinski praznik občine Velenje je strelsko društvo Usnjar Šoštanj pod pokroviteljstvom Industrije usnja Vrhnika–tozd TUŠ Šoštanj organiziralo strelsko tekmovanje s serijsko zračno puško za prehodni pokal delovnih organizacij mesta Šoštanj.

Prehodni pokal za letošnje leto je tokrat osvojila ekipa delovne organizacije IUV–tozd TUŠ Šoštanj s 599 krogi. Ekipo so sestavljali: Rudi Zager (175) krogov, Darko Burger (151), Jože Krajnc (139), Martina Plešnik (134 krogov). Drugo mesto je osvojila ekipa TEŠ Šoštanj s 504 krogi. Med posamezniki je bil najboljši Rudi Zager s 175 krogi, 2. Darko Burger s 151, 3. Ivan Ojstršek s 140, 4. Jože Krajnc s 139, 5. Jože Koradej s 139 krogi.

F. Ž.

SINDIKALNO PRVENSTVO

Na letošnjem občinskem sindikalnem prvenstvu v streljanju z zračno puško, ki se je končalo pretekli teden, je sodelovalo petinštirideset tekmovalk in osemdeset tekmovalcev.

Rezultati ekipno – ženske: 1. TUŠ, 2. Modni salon, 3. Vegrad, 4. Bolnišnica–zdravilišče Topolšica, 5. VIZ–TOZD O. Š. XIV. divizije, VVZ I. Velenje, 7. Skupnost za zaposlovanje, 8. Zavod za urbanizem Velenje, 9. VVZ II. Velenje in 10. TGO–TOZD pralna tehnika.

Ženske posamezno: 1. Marija Blagotinšek (TUŠ), 2. Milena Lukač (Modni salon), 3. Martina Plešnik (TUŠ), 4. Marjana Hojan (Skupnost za zaposlovanje), 5. Lidija Veber (TUŠ)

Ekipno – moški: 1. RŠC, 2. Gorenje TGO–DSSS, 3. TUŠ, 4. REK RLV–TOZD jama Preloge, 5. RLV–TOZD Klasimica, 6. ERA–TOZD veleprodaja, 7. RLV–TOZD Priprave, 8. Modni salon, 9. ERA–TOZD kmetijstvo, 10. Vegrad.

Moški posamezno: 1. Janko Šme (TGO–DSSS), 2. Mirko Junačko (RLV–TOZD Jama Pesje), 3. Jože Satler (RŠC), 4. Rajko Bioč[illegible] (Vegrad), 5. Jože Vertot (TUŠ).

–k[illegible]

CONSKO TEKMOVANJE GASILCEV

Občinska gasilska zveza Velenje in Gasilsko društvo Šoštanj sta [illegible] nedeljo, 14. oktobra na poligonu [illegible] šoštanjskem jezeru organizirala in [illegible] vedla consko gasilsko tekmovanje [illegible] občine Velenje, Mozirje in Žalec.

Iz štirinajstih društev Šaleške [illegible] Spodnje in Gornje Savinjske doli[illegible] je tekmovalo 14 ekip v taktič[illegible] vajah, upravljanju z raznimi ora[illegible] in v štafeti. Skupno je tekmov[illegible] okrog 200 gasilcev skupaj s sod[illegible] kim zborom, opazovalci občins[illegible] gasilskih zvez in predstavnik[illegible] Republiške gasilske zveze iz Ljub[illegible]ne.

Tekmovanje je potekalo v m[illegible]nem in lepem vremenu, zato so [illegible] tudi rezultati nadvse zadovoljivi. [illegible] koncu tekmovanja je zbranim [illegible] pam spregovoril predsednik Obč[illegible]ske gasilske zveze Velenje St[illegible] Hudales, ki je poudaril, da so [illegible] ekipe dobro izurjene in da so p[illegible] kazale zelo solidno znanje. P[illegible] mesto je zasedla ekipa Rudnika [illegible]nita Velenje, drugo ekipa gasil[illegible] tovarne nogavic iz Polzele in tr[illegible] mesto ekipa gasilskega društva V[illegible]lenje–mesto. Vsem trem zmago[illegible]nim ekipam je podelil lepe pok[illegible] poveljnik Občinske gasilske zve[illegible] Velenje Ivan Ojsteršek.

V. [illegible]

KLUBI IN DRUŠTVA PRAVNE OSEBE

Predsedstvo Zveze telesnokul[illegible]turnih organizacij občine Velenje [illegible] na 14, redni seji sprejelo tudi sk[illegible] s katerim opozarja vse trgovske [illegible] gostinske organizacije, itd., da [illegible] klubi in društva pravne osebe, [illegible] samostojno upravljajo s finančn[illegible] sredstvi ter zanje tudi zakonsko [illegible] govarjajo. Zato zveza telesnokul[illegible]nih organizacij in občinska tele[illegible] kulturna skupnost nista plačn[illegible] morebitnih neporavnanih ob[illegible]nosti.

vaš obveščevalec

dežurstva

DEŽURSTVO ZOBOZDRAVNIKOV V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE

20. 10. 1979. dr. Herbert KOŠIČ, Prešernova 9/b, Velenje, teelefon 815–318

21. 10. 1979 dr. Herbert KOŠIČ, Prešernova 9/b, Velenje, telefon 815–318

DEŽURSTVO VETERINARJEV VETERINARSKE POSTAJE VELENJE

Od 19. 10. do 25. 10. 1979 vo ZLAGOŽEN, dipl. vet. – Velenje, Vrnjačke Banje 7

DEŽURSTVO ZDRAVNIKOV V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE

19. 10. 1979 dr. A. ŽUBER (dnevni), dr. I. KRALJ (nočni)

21. 10. 1979 dežurna ambulanta – dr. M. NATEK

21. 10. 1979 pom. dežurni – dr. N. ILIČ

22. 10. 1979 dr. J. POLES (dnevni), dr. P. GROŠELJ (nočni)

mali oglasi

PRODAM Zastavo 101, letnik 19975. Ogled možen popoldan od 14. ure dalje. Čorko, Vrnjačke banje 3/75.

PRODAM osebni avto RENAULT 10. Ivan Ločan, Topolica 65.

PRODAM osebni avto Peugeot 304, letnik 1970. Kralj, Cesta IV/26, Velenje ali telefon 850–718.

OTROKE sprejmem v dopoldansko varstvo. Informacije na Jenkovi 11, 11 nadstropje, številka 46 od 19. ure.

NUJNO iščem do maja 1980 vsaj enosobno stanovanje v Velenju ali okolici. Ponudbe na naslov: Praprotnik, Vransko 78, telefon 724–016 ali dopoldan 881–311.

PRODAM škodo po delih. Franc Mihevc, Kidričeva 17/III Velenje, pri starem upokojenskem domu.

PRODAM Avdi 30, avtomatik z vgrajeno plinsko napravo. Informacije po telefonu 850–373.

PRODAM Zastavo 101, letnik 76. Avto dodatno opremljen, (lita platišča 165 x 15, stereo radio s kasetami in dodatne luči). Cena 75.000,–. Vprašati v petek na telefon 068–21–590 ali 068–23–611.

kino

REDNI KINO VELENJE

19. 10. – petek ob 18. in 20. uri PSYCHO – ameriška grozljivka

20. 10. – sobota ob 18. in 20. uri MANAJA – italijanski vestern. Režija: Serddjo Marttino. Igrajo: Maurizio Merli, Donald Brein

21. 10. – nedelja ob 18. in 20. uri MANAJA – italijanski vestern

22. 10. – ponedeljek ob 18. in 20. uri PREIZKUŠNJE PRVE LJUBEZNI – ameriški. Režija: John Darling. Igrajo: Wiliam Kat, Suzana Dei

23. 10. – torek ob 18. in 20. uri V ISKANJU GOSPODA GOODBARA – ameriški film. Režija: Richard Broods. Igrajo: Diane Keaton, Tuestay Weld

24. 10. – sreda ob 18. in 20. uri NEPREKOSLJIVA SARAH BERNHARDT – ameriški film. Režija: Richard Fleischer. Igrajo: Glenda Jakson, Daniel Massey

25. 10. – četrtek ob 18. in 20. uri USODNA DIRKA – ameriški film. Režija: Greydon Clark. Igrajo: Mel Ferer, Diane Peterson

KINO DOM KULTURE VELENJE

21. 10. – nedelja ob 9. uri OTROŠKA MATINEJA – VELIKA ATRAKCIJA – sovjetska komedija. Režija: Vasilij Georgijev. Igrajo: Natalija Varlejeva, Gunar Cilinski

22. 10. – ponedeljek ob 20. uri FILMSKO GLEDALIŠČE V ISKANJU GOSPODA GOODBARA – ameriški film

KINO ŠOŠTANJ

20. 10. – sobota ob 15.30 OTROŠKA MATINEJA – VELIKA ATRAKCIJA – sovjetska komedija

20. 10. – sobota ob 19.30 – filmska predstava odpade

21. 10. – nedelja ob 17.30 in 19.30 IZKUŠNJE PRVE LJUBEZNI – ameriški film

22. 10. – ponedeljek ob 19.30 MANAJA – italijanski vestern

24. 10. – sreda ob 19.30 V ISKANJU GOSPODA GOODBARA – ameriški film

PROGRAM

kulturnih prireditev v Šoštanju in Šmartnem ob Paki

V zadnji številki „Naš čas" so bile objavljene kulturne prireditve, ki jih financira Občinska kulturna skupnost in ki se bodo odvijale pretežno v Velenju.

Danes objavljamo še prireditve v Šoštanju in Šmartnem ob Paki.

ŠOŠTANJ

– Cvetko Golar: VDOVA ROŠLINKA, ljudska igra, Mestno gledališče ljubljansko, november 1979

A. T. Linhart: MATIČEK SE ŽENI, komedija, Slovensko ljudsko gledališče Celje, april 1980

– KOROŠKI AKADEMSKI OKTET, koncert, februar 1980

ŠMARTNO OB PAKI – RIBNIŠKI OKTET, koncert, februar 1980

ZAHVALA

Ob težki izgubi naše drage mame, stare mame in prababice

ROZALIJE ŠVARC - ŽLICAR

izrekamo javno zahvalo vsem, ki so jo na zadnji poti spremljali in obilno krasili zadnje počivališče.

Hvala dobrim sosedom, ki so ji v težkih trenutkih stali ob strani. Hvala zdravnikoma dr. Valterju Pirtovšeku in dr. Bogdanu Menihu, ki sta ji v zadnjih dneh lajšala bolečine. Hvala tovarišu Milošu Volku za poslovilne besede. Hvala duhovniku Jošku Vizjaku za obred in besede ob grobu. Hvala vsem, ki so z nami sočustvovali.

Globoko užaloščeni: hčerka, sin in vsa rodbina

ZAHVALA

Ob nenadni in bridki izgubi našega dragega moža, očeta, dedka in pradedka

JOŽETA TAMŠETA

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom in vsem, ki ste nam izrazili sožalje, ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti, darovali cvetje ter mu izkazali spoštovanje. Zahvaljujejemo se zdravstvenemu osebju bolnice v Topolšici in vsem, ki ste sodelovali na pogrebnih svečanostih. Posebno se zahvaljujemo kolektivu in častni straži REK, godbenikom, pevcem ter govornikom za poslovilne besede. Hvala tudi duhovščini za opravljen obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

VSI NJEGOVI

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER
RŠC VELENJE
neomejena subsidiarna odgovornost
JUGOSLAVIJA

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER VELENJE
Kadrovsko-socialni sektor

Na podlagi določil 22. čl. TZDR (Ur. l. SRS 24/77) in sklepa komisije za medsebojna razmerja delavcev v TOZD RTP z dne 15. 10. 1979, DSSS z dne 22. 3. 1979, 2. 8. 1979, 29. 6. 1979, 2. 10. 1979, 1. 9. 1979, delavskega sveta DSSS z dne 13. 9. 1979, TOZD RPP z dne 18. 4. 1979, TOZD SP z dne 26. 4. 1979, TOZD EKŠ z dne 26. 6. 1979 in TOZD Instalacije z dne 15. 10. 1979

OBJAVLJAMO

potrebe po novih delavcih za opravljanje del in delovnih nalog:

I. RAZPISUJEMO ZA:

1. UČITELJA RUDARSKIH PREDMETOV – 2 delavca
Pogoj: dipl. inženir rudarstva,
– kandidata morata izpolnjevati še splošne pogoje za delo v srednjih šolah v skladu z zakonom o srednjem šolstvu;

2. VODJA MARKETINGA – 1 delavec
Pogoj: – dipl. ekonomist,
– 5 let delovnih izkušenj;

3. VODJA SPLOŠNO PRAVNEGA SAMOUPRAVNEGA SEKTORJA – 1 delavec (reelekcija)
Pogoj: – visoka izobrazba pravne smeri,
– 3 leta delovnih izkušenj na odgovornih delovnih mestih;

Poleg navedenih pogojev morajo kandidati biti družbeno-politično razgledani in moralno neoporečni, kakor tudi morajo imeti sposobnost za vodenje in organiziranje. Kandidati naj pošljejo svoje vloge pod zap. št. 1 „RAZPIS – RTP", pod 2 „RAZPIS – MARKETING", pod 3 „RAZPIS SPSS".

II. OGLAŠAMO

1. VODJA SKLADIŠČA MATERIALA – 1 delavec
Pogoji: – srednja izobrazba tehnične smeri,
– 2 leti delovnih izkušenj,
– tečaj za skladiščna dela pri zavodu za tehnično izobraževanje;

2. STROŠKOVNEGA KNJIGOVODJA TOZD VIZ – 1 delavec
Pogoji: – izobrazba ekonomskega tehnika,
– 1 leto delovnih izkušenj;

3. VODJA ODDELKA POSLOVANJA S SREDSTVI – 1 delavec
Pogoji: – višja izobrazba ekonomske smeri,
– 2 leti delovnih izkušenj;

4. STROJNEGA MEHANIKA II – 1 delavec
Pogoji: – poklicna šola strojnega ključavničarja,
– 2 leti delovnih izkušenj;

5. ELEKTRO VZDRŽEVALCA – 1 delavec
Pogoji: – poklicna šola elektro smeri, jaki tok,
– 3 leta delovnih izkušenj;

6. VZDRŽEVALCA VODOVODA IN TOPLOVODA – 1 delavec
Pogoji: – poklicna šola za instaliranje vodovoda in toplovoda,
– 2 leti delovnih izkušenj;

7. AVTOMEHANIKA – 1 delavec
Pogoji: – poklicna šola,
– 1 leto delovnih izkušenj;

8. DELO V JAMI – 3 delavce
Pogoji: – poklic kvalificiranega rudarja;

9. KONSTRUKTORJA – 2 delavca
Pogoji: – strojni tehnik,
– 1 leto delovnih izkušenj;

10. TEHNOLOGA – 2 delavca
Pogoji: – strojni inženir,
– 2 leti delovnih izkušenj;

11. MONTERJA STREŠNIH OKEN – 3 delavce
Pogoji: – KV mizar oz. KV klepar,
– 1 leto delovnih izkušenj,
– izpit B kategorije;

12. UČITELJA ZA POUČEVANJE ELEKTRO PREDMETOV JAKI TOK – 1 delavec
Pogoj: – dipl. inž. elektrotehnike jaki tok;

13. ELEKTROMONTERJA – 2 delavca
Pogoj: – KV elektro monter,
– 2 leti delovnih izkušenj;

14. RTV MEHANIKA – 1 delavec
Pogoj: – RTV mehanik,
– 2 leti delovnih izkušenj;

15. KV ELEKTROINSTALATERJA – 20 delavcev
Pogoji: – KV elektroinstalater,
– 2 leti delovnih izkušenj;

16. KV MONTERJA ZA VODOVODNE IN TOPLOVODNE INSTALACIJE IN KLIMA NAPRAVE – 12 delavcev
Pogoj: – KV monter za vodovodne in toplovodne instalacije
– najmanj 2 leti delovnih izkušenj;

17. PROJEKTANTA S SREDNJO ŠOLO – 1 delavec
Pogoji: – elektro tehnik jaki tok,
– 5 let prakse s strokovnim izpitom;

18. PROJEKTANTA Z VISOKO IZOBRAZBO – 2 delavca
Pogoji: – dipl. inž. jaki tok in,
– dipl. inž. strojništva
– 1 leto delovnih izkušenj s strokovnim izpitom;

III. VABIMO KANDIDATE K SODELOVANJU ZA DELA:

1. PRAVNIKA V SPLOŠNEM SEKTORJU
2. VODJA KADROVSKO-SOCIALNE SLUŽBE
3. KOMERCIALISTA SERIJSKE PROIZVODNJE
4. SAMOSTOJNEGA REFERENTA NABAVE

Za razpisana dela je mandatna doba 4 leta.
Delovna razmerja za objavljena dela se sklepajo za nedoločen čas.
Osebni dohodek se določi po pravilniku o osnovah in merilih za delitev sredstev za OD in sklada skupne porabe ter drugih osebnih prejemkov v TOZD in DSSS.
Kandidati naj pošljejo svoje vloge s potrebno dokumentacijo o strokovnosti na naslov:

Rudarski šolski center Velenje, kadrovsko-socialni sektor, Velenje, Prežihova 3.

Upoštevali bomo vse vloge, ki bodo prispele v roku 15 dni po pobjavi. O rezultatu objave bodo kandidati obveščeni v roku 30 dni po poteku roka objave.

V Šoštanju se te dni vrstijo prireditve v počastitev 60-letnice delovanja DPD Svoboda. V počastitev tega jubileja so odprli v prostorih doma kulture tudi stalno galerijo umetniških del Ivana Napotnika.

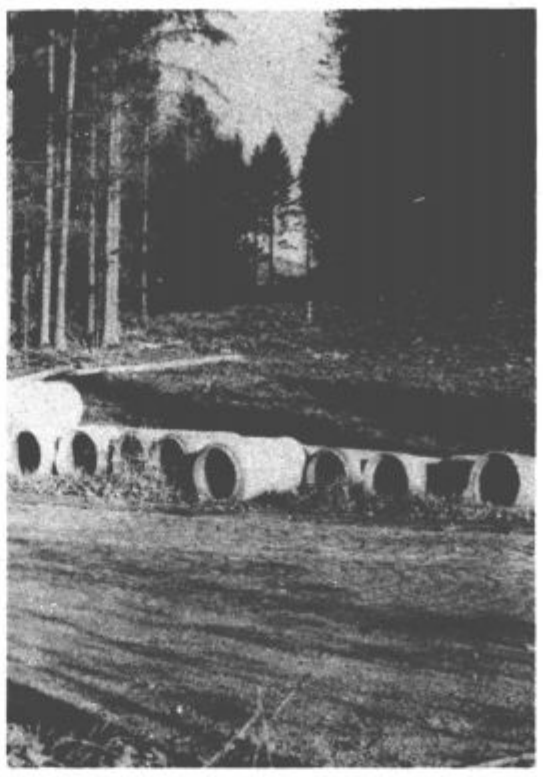

Zaradi kopanja premoga se vse bolj ugreza del ceste proti Hrastovcu. Zato so medtem že začeli krčiti gozd pri klancu proti restavraciji Jezero, da bi zgradili novo cesto.

Ob cesti na Konovo je že od daleč vidna tabla z napisom na posnetku. Kot kaže, je med nami veliko slepcev, saj je le nekaj metrov naprej v gozdu lepa zbirka štedilnikov, hladilnikov ... sem odsluženih

VELEBLAGOVNICA

nama
Velenje

Pravo ime, ki vas reši skrbi pred odločitvijo o nakupih za družino in dom
Vse blago v eni hiši!

Večji izbor, manjša poraba energije

Med številnimi novostmi vzbujajo na 4. oktobrskem sejmu sozda Gorenje posebno pozornost tiste, ki so prišle iz tekočih trakov tovarne gospodinjske opreme Gorenje – Z novimi izdelki se vključuje tudi Gorenje v prizadevanja za varčevanje z energijo

Hladilnik 600 – prvi tovrstni izdelek pri nas, ki ima vgrajen avtomatski odtajevalec ledu – poraba električne energije je pri novi generaciji hladilnikov zmanjšana do 15 %

Pralni stroji Gorenje bodo imeli poslej priključek na toplo in hladno vodo ter dva nivoja vode – tudi prispevek v prizadevanjih za varčevanje z energijo

Na že tradicionalnem 4. oktobrskem sejmu sestavljene organizacije združenega dela Gorenja, ki je te dni v velenjski Rdeči dvorani, so ob novem programu oziroma razvojni usmeritvi – računalništvu v središču pozornosti domačih in tujih poslovnih partnerjev ter obiskovalcev sejma tudi številne novosti iz proizvodnega programa tovarne gospodinjske opreme Gorenje Velenje. Z njimi izpopolnjujemo pogodbo za domače in tuje tržišče, prenekatera novost pa predstavlja pomemben korak naprej v prizadevanjih za zmanjšanje porabe energije.

Kar zadeva elektroniko naj omenimo še posebej novo generacijo televizijskih sprejemnikov, z novo šasijo in večjo močjo zvoka, pa glasbene centre in stolpe ter izpopolnjen program medicinske elektronike. Na področju bele tehnike je novost hladilnik 600, prvi tovrstni izdelek na jugoslovanskem tržišču, ter kombinirani hladilnik z zamrzovalnikom, oba z vgrajenim avtomatskim odtajevalcem ledu. Pri novi generaciji hladilnikov je poraba električne energije zmanjšana do 15 %. Iz Gorenja prihaja nov pralni stroj s priključkom na toplo in hladno vodo ter z dvema nivojema vode; tudi novi pralni stroji so prispevek Gorenja k varčevanju z energijo. S štedilnikom 500 z ventilatorsko pečico zaokrožuje Gorenje proizvodni program štedilnikov; ventilatorska pečica bo omogočala enakomerno pečenje na vseh nivojih. Zaokrožena je nadalje ponudba malih gospodinjskih aparatov, in sicer z električnim rezalcem, novo generacijo mlinčkov za kavo, varilcem folij z električno regulacijo ter s popestrenim izborom kuhinjskih in stenskih ur.

Z zaokrožitvijo proizvodnje vgradnih štedilnikov se je Gorenje znova izkazalo kot največji jugoslovanski proizvajalec vgradnih aparatov s celovito ponudbo.

Novost Gorenja so tudi ambient kuhinje iz masivnega lesa ter kuhinje iz elementov brez vrat.

Za tržišče bodo gotovo zanimivi tudi novi pralni stroji 800, z večjo močjo ožemanja, ki bodo na tržišču sredi prihodnjega leta, pa vakumski varilci folij ter številne druge novosti, ki jih napoveduje Gorenje.

Že pred koncem 4. oktobrskega sejma je mogoče trditi, da se je Gorenje znova potrdilo kot največji jugoslovanski proizvajalec pralnih strojev, električnih in plinskih štedilnikov, hladilnikov in zamrzovalnikov ter malih gospodinjskih aparatov.

Nova generacija televizijskih sprejemnikov Gorenje – nova [illegible] večja moč zvoka

naš čas

„NAŠ ČAS", glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, Velenje, Foitova 10, p. o.

„NAŠ ČAS" je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstdnevnik „ŠALEŠKI RUDAR", kot tednik pa izhaja „NAŠ ČAS" od 1. januarja 1973 naprej.

Uredništvo: Marijan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Jože Krajnc, Janez Plesnik, Mira Tamše, Boris Zakošek ter Niko Kupec in Dušan Lazar (tehnična urednika).

Izhaja ob petkih – Uredništvo in uprava 63320 Velenje, Foitova 10, poštni predal 89, telefon (063) 850–087 – Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda 4 dinarje, letna naročnina 180 dinarjev (za inozemstvo 360 dinarjev).

Žiro račun pri SDK, podružnici Velenje 52800–603–38482.
Grafična priprava ČZP „Dolenjski list" Novo mesto, tisk tiskarne „Ljudska pravica" Ljubljana.
Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za „NAŠ ČAS" se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije številka 421–1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvodov.